CATALOGVS IMPERATORVM, REGVM AC PRINCIPVM QVI ASTROLOGICAM

artem amarunt, ornarunt & exercuerunt: quibus additæ sunt

Astrologicæ quædam prædictiones veræ ac mirabiles omnium temporum, desumptæ ex Iosepho, Suetonio, Tacito, Dione, Xiphilino, Cuspiniano, & aliis, ex quibus certitudo ac veritas harum disciplinarum colligi potest.

ADIECTVS est præterea tractatus de annis Climactericis, vnà cum variis exemplis illustrium virorum qui annis iisdem & præsertim anno 49, 56. & 63. periere: versus insuper nonnulli de Planetis ac signis, mensiumque laboribus; quæ omnia tam lectu iucunda, quàm scitu necessaria videntur:

Collecta ab HENRICO RANTZOVIO, ac edita à Theophilo Siluio, anno M. D. LXXX.

ANTVERPIÆ,
Ex officina Christophori Plantini,
Architypographi Regii.

M. D. LXXX.

ORIGENES.

Quemadmodum poteſtas humana minimè tollitur, quamuis Deus, quæcumque facturi ſumus, præuideat; ſic etiam ſigna quæ ad ſignificandum ordinata ſunt, diuinitùs libertati noſtræ nequaquam officiunt. Sed eſt vniuerſum cęlum, quaſi liber quidam apertus, omnia futura in ſe ſcripta continens.

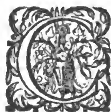
Si quis es, aut cæco volui mortalia caſu,
Aut mundum ex atomis qui coÿſſe putas;
Aſpice quæ rerum ſeries? vt corpora certa
Conficiunt curſus lege ſuperna ſuos?
E ſpecie ſpecies eadem generatur eadem;
Annus habet ſtabiles noxq́ diesq́ vices.
Eſſe creatorem, cui ſint mortalia curæ,
Quiq́ ſuum nunquam deſerat auctor opus.
In quo ſeu prima requieſcant omnia cauſſa,
Vnde velut riuos cauſſa ſecunda trahat.
A quo principium noſtri manauerit ortus,
Vnde modus, numerus, tēpus & ordo fluant.

THEODORETVS EPISCOPVS CYRI.

Devs gubernat hanc rerum vniuersitatem conditor, nec vt faber discedit à naui exstructa relinqués eam nautis gubernandam. Sed idem est, & fabricator nauis & materiæ plantator & gubernator, clauum tenens. Cuius rei testis est tot annorum conuersio & temporis diuturnitas, nihil omnino detrimenti huic naui afferens. Sed eam saluam atque integram non modò primis hominibus, sed etiam vniuersæ posteritati ostendens.

LE-

LECTORI S.

OLLEGIMVS, Lector, Silulam quandam exemplorum, quæ oſtendunt Aſtrorum ſcientiam à ſummis ingeniis, tam in Eccleſia, quàm extra hanc, ſemper fuiſſe expetitam: atque in hac pleroſque ita verſatos eſſe, non vt fallacibus ſomniis (quemadmodum nonnulli artem calumniantes ſcribere non erubuerunt) ſe & alios deciperent: ſed vera, & niſi à prima cauſſa ſecundæ inhibeantur, certo euentura prædicendo, æterni ſibi nominis famam ab arte compararent. Hiſce exemplis, quæ excitandis bonis ingeniis ad amandam, maioreq. quàm antehac ſtudio cognoſcendã doctrinam aſtrologicam ſufficere videbantur, adiecimus tractatum, breuem quidem, ſed inprimis vtilem & ſcitu neceſſarium, de annis Climactericis, in quibus inſignes maximè in hominis vita & valetudine mutationes accidere, experientia quotidiana teſtatur; atque eundem compluribus exemplis, tam ex ſacris, quàm profanis ſcriptoribus petitis illuſtrauimus: vt homines liberaliter doctos ad conſiderationem harum rerum, quæ ad regendam valetudinem plurimum faciunt, inuitaremus. Eſtque digna ſanè homine non ſordidè educato diligentia ita

in harum rerum ſtudio verſari, vt & pietas erga Deum in animo accendatur, & diligentia in regẽdis moribus ac tuẽda valetudine acuatur. Etſi autem tota doctrina de Aſtrorum viribus in hæc inferiora corpora amplior eſt, quàm vt capi ab humani ingenij anguſtia poſſit; idque vel Dei ipſius teſtimonio, qui Iobum alloquens ait c.38. Numquid noſti ſtatuta cæli? Nunquid dominiũ eius ponis in terra? Quod dictum non tantùm ad Sphærarum & ſingulorum ſiderum aut ſtellarum motum pertinet; verùm etiam ad earundem influentiam, quam vocant, ſpectat & poteſtatem quam Deus illis attribuit, nobis demonſtrat. Atque huc reſpiciens Euſebius lib. Præparationis Euangelicæ 6. rectè ait: πολλῷ μεῖζον ἢ κατὰ ἄνθρωπον τὸ δύναθαι κατὰ ἀλήθειαν ἐκλαμβάνειν ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν ἀςέρων τὰ περὶ ἑκάςου τῶν ὅτι ποτε οὖν ἐνεργούντων ἢ πασχόντων: tamen ars ipſa vel propter amplitudinem vel difficultatem negligenda prorſus aut in odium vocanda non eſt. Nam dum ſtatuta ſeu decreta atque inde poteſtatem ſeu præfecturam ſtellis tribuit vox diuina; quid aliud quæſo innuere videtur, quàm quod paulo antè in eodẽ capite de Virgiliis & Orione dixerat Deus, in hæc inferiora corpora humana, cæleſtia agere quàm efficaciſſimè, & mutationes non tantùm in ceteris animantibus; ſed etiam

etiam in hominum corporibus efficere planè ſtupendas? Eas verò omnes adeò varias & crebras eſſe, vt captum humani ingenij ſuperent, nec explicari vlla oratione à nobis poſſint. Plenam igitur & perfectiorem huius artis cognitionem propter rerum amplitudinem, humani ingenij imbecillitas aſſequi nequit. Neque tamen quod diximus, ars ipſa propterea à nobis abijcienda eſt, aut damnanda: quemadmodum & ceteræ diſciplinæ, quibus perdiſcẽdis humanæ vitæ fugacitas aut ingenij fragilitas non ſufficit, hoc nomine minimè à nobis faſtidiuntur. Non explicat ars medica exactiſſimè omnium morborum cauſſas aut remedia: Et, vt Hippocrates ſcribit, Ars ipſa eſt longa, vita verò breuis, & experimentum fallax: ſæpe etiam medici qui artis præcepta rectè tenent, cùm eſt periculum faciendum, aut morbo monſtrato, remedium adhibendum, non rectè iudicant nec conuenientia pharmaca præſcribunt, errore videlicet iudicij in accommodandis artis præceptis ad morbum ægrotantis decepti. An propterea medicam artem dixerit quiſpiam ab hominum vſu remouendam, nec vlla ab arte morborum remedia eſſe petenda? Haud opinor: Quamuis enim tenuia admodum artis ſint initia, quæ nonnulli magno cum fructu & multorum ſalute profitentur, & nequaquam ad illam per-

fectionem quæ ad conſtituendam integram artem pertinere videtur, accedunt: nonnumquam etiam error in iudicãdo à maximè prouidis & exercitatis committitur:tamen ſi quis hæc ipſa quæ rectè à medicis præſcribuntur præcepta aſpernari aut faſtidioſe reijcere velit, non ſui tantùm ipſius, ſed publicæ hominum ſalutis hoſtis à ſanæ mentis hominibus, iudicabitur. In vtraque Eccleſiæ doctrina tam legis quàm Euangelij, quàm multa ſunt arcana & myſteriis inuoluta, quæ captum humani ingenij, dum vitã in terris agimus, effugiunt! Neque enim fruſtrà à Paulo dictum eſt: Iſraelitas in faciem Moſis detectam intueri propter fulgorem non potuiſſe; atque idem nunc cernere nos per ſpeculum in ænigmate, atque ex parte cognoſcere affirmat, eo quòd initia quædam obſcura admodum ac tenuia ſapientiæ cæleſtis ex verbo patefacto ductore & mõſtratore S. S. haurimus. Numquid propterea doctrinam hanc perpetuo ſilentio obruendam aut ab hominum vita exterminandam dicemus? abſit. Nam ſiquis non dixerit ſecundum verbum hoc (ait alicubi propheta) non erit ei lux matutina. Doctrinæ verò Aſtrologicæ, etiamſi non eadem eſt, quæ verbi diuini neceſſitas: eadem tamen eſt, quæ nobis ſtudium huius commendet, ratio. Nam cùm Deus ad Iobum ait, non totam comprehendi in hac

vita

vita posse, artis quidem amplitudinem commendat atque è regione humanæ naturæ infirmitatem ac fugacitatem hoc argumento confirmat. Interea tamen cùm ait, non otiosa esse hæc corpora cælestia; sed quæ certum atque aliunde concessum dominium potenter exerceant, ac quotidie variatis configurationibus, sui imperij decreta publicè spectanda & quasi legenda omnibus proponant, simul vult nos in huius opificij sui consideratione non oscitanter, sed cum quadam attentione versari. Eamq. ob caussam, vt est in Ouidij versu;

Os homini sublime dedit cœlumq; tueri,
Iussit & erectos ad sidera tollere vultus.

Ita enim conditus est homo, non tantùm vt pulcherrima hæc corpora aspiciens, voluptatem momentaneam & fugacem ex lucis vsura caperet: sed vt sapientiam, potentiam & φιλανθρωπίαν Dei in his operibus inuestigaret, atque eandem deprehensam perpetua animi gratitudine celebraret. Vt non ineptè Plato dixerit, Astronomiæ caussa oculos hominibus datos esse. Nam ab astrorum contemplatione & scientia homines ad agnitionem Dei ducuntur faciliùs: atque vt in pietatis cultu feliciùs proficiant, certissimis hisce prouidentiæ testimoniis conuicti subinde se exuscitant. Faciebat id Dauid cùm diceret: Quoties aspicio cælum opus digitorum tuorum, Lunam

& ſtellas quas tu firmaſti, atque ita concinnè in ſuis domiciliis diſpoſuiſti: toties ſubit animum meum hæc cogitatio: Quid eſt homo quòd memor es eius? Et filius hominis quòd curam eius agis? aut cùm Pſalm. 19. Solem & ceteras ſtellas perpetuos & canoros prouidentiæ diuinæ præcones faceret. Et Iobus perpetuus eſt in celebranda Dei potentia, quæ nullibi magis quàm in aſtris atque horum efficacia cõſpicitur. Horum igitur exempla imitemur; nec obliuione aut ingratitudine deteſtanda, hæc inſignia prouidentiæ erga nos diuinæ teſtimonia ſepeliamus. Atque hæc prima & præcipua cauſſa eſt, quæ nos inuitare ad hoc ſtudium debet. Sunt verò & aliæ non contemnendæ huius doctrinæ vtilitates, ex quibus paucas hîc ſubijcio. Nam dum ſtellarum vires aliquanto propiùs intuemur, & quid ex vario earundem concurſu aut configuratione portendatur, paulo attentiùs conſideramus, fieri aliter non poteſt, quin ſtudium & cura inuocationis diuinæ in nobis creſcat. Nam ſi quid læti ab his oſtendi animaduertimus, id piis votis ac ſpe ita proſequimur, vt à Deo moderatore omnium rerum cõfirmari, & felices tam conſiliis quàm actionibus noſtris tribui ſucceſſus petamus. Econtra verò ſi periculum aliquod aut valetudinis incommodum ab aſtris impendere videamus, id primo quoque tem-

pore

pore piæ & ardenri precatione auertere studeamus: Nam vt fata mouere Deus, ita tollere fata poteſt. Neque enim his aſtrorum ſignificationibus aut aliis cauſſis externis ita alligatum eſt numẽ cæleſte, vt aliter agere, quàm illæ mouent, non poſſit. (Quemadmodum Stoici indiſſolubili nexu primã cauſſam cum ſecundis falſò coniungunt, & Homerus ad hanc cauſſarum ſeriem reſpiciens, auream catenam à qua omnes dij pariter & deæ pẽdeant è cælo in terram demiſſam eſſe fingit) Sed liberrimè vt curſum, ita & vires ſtellarum moderatur: nuncque pœnas pariter vt verbo ita & aſtris denunciatas ad thronum gratiæ confugientibus paterna bonitate mitigat, aut etiam ſi ita expediat, tollit prorſus: nunc eaſdem impœnitẽtibus exaſperat. Id quod Niniuitarum exemplum & omnium ſanctorum hiſtoriæ oſtendunt: & nos in veris pœnitentiæ exercitiis experimur. Adeò igitur non tollitur piæ inuocationis vſus, ſi aſtrorũ efficaciæ aliquid tribuatur (quemadmodum homines profani aut ignari huius artis calumniantur) vt contrà potius ad pœnitẽtiæ & inuocationis exercitia hinc quammaximè excitemur, & Aſtrologiæ ſtudium pietatis adminiculum ſit egregium. Sed omiſſis his quæ ad pietatem ſpectant, etiam cetera quæ ad hanc vitam ciuilem rectè inſtituendam pertinent, conſideremus.

mus. In quo primùm illa consilia quæ de vitæ genere deligendo instituuntur, occurrunt. Nam vt Herculem fingit Prodicus, cùm ad annos pubertatis peruenisset, quasi in biuio constitutum, & de certo vitæ genere deliberantem obuias habuisse virtutem & voluptatem: quarum vtraque adductis in medium argumentis ad persuadendum idoneis in sua castra pertrahere iuuenem rerum omnium adhuc imperitũ est conata: ita dum singulis hominibus cogitationes illæ de certo vitæ genere deligendo in animis oboriuntur, maximum in hac deliberatione vsum habet astrorum doctrina. Nam si verum est, quod dici solet: Tu nihil inuita dices faciésve Minerua: & ex astris cùm de temperamento cuiusque, tum verò etiam de moribus, qui huic, vt Galenus eruditè demonstrat, maxima ex parte respondent, iudicari quàm rectissimè potest; quis non videt hanc diligentiam, ab homine rationis non experte requiri, vt collato cum iis quas in se deprehendit naturæ inclinationibus astrorum positu, quo maximè studio delectetur aut trahatur, cogitet & inquirat aliquanto diligentiùs: atque inde in deligendo vitæ genere honesto & suo ingenio accommodato prosequatur ea media, quæ ad institutum illud tenendum quamplurimum faciant: atque ita iuxta Ptolemæi præceptum cælesti operationi

suo

ſuo ſtudio ſubſeruiat, non aliter vt optimus agricola arando & ſimilibus operis ruſticis naturam adiuuat ſtudioſè. Econtra ſi abripi ſe à naturæ impetu ad ſtudia non conceſſa cùm ex animi motibus turbidis & incompoſitis, tum verò ex congruentibus aſtrorum ſignificationibus animaduertat, mox id vitium arte, hoc eſt pietatis cultu & virtutis ſtudio indefeſſo, vt corrigat, operam det ſedulò. Queádmodum Socratem feciſſe legimus de quo Chiromantes aut Metopoſcopus, cùm indicaſſet hominem eum eſſe moribus flagitioſiſs. ac corruptiſſimis præditum, atque ob id à diſcipulis, quibus perſpecta eſſet præceptoris virtus, non tantùm rideretur, ſed etiam reprehenderetur acerbiùs, tacere eos Socrates iuſſit; ſeque talem niſi arte & ſtudio prauos naturæ impetus maturè correxiſſet, futurum fuiſſe affirmauit. Deliberationem de vitæ genere ſequuntur actiones & ſtudia non tantùm in vita priuata, verumetiam in republica: in qua adminiſtranda quàm multa occurrunt, cum laboris, tum periculi plena, quæ rectiſſimè nonnunquam expediri poſſunt, ſi mediocris huius artis cognitio ad cetera adminicula adiungatur? Id quod vel ex vnius Niciæ, Atheniẽſium ducis, hiſtoria cognoſci poteſt. Qui ignarus huius artis cùm abducere exercitum ex Sicilia decreuiſſet turbatus ſub diſceſſum Eclipſis D cõſpectu

ſpectu cùm quidem tutò diſcedere tunc potuiſſet, & vt Philochorus dicebat, Signum cæleſte nõ tam aduerſum quàm vtile eſſet fugienti, nauigationem inſtitutam omiſit, eamque in proximum menſem differendam cenſuit. Interea verò ab hoſtibus victus, miſerè cum exercitu numeroſiſſimo periit. Quod ſi etiã Alcibiades, qui auctor fuit populo Athenienſi ſuſcipiendæ huius in Siciliam expeditionis obtemperare initio conſilio Metonis Aſtrologi præſtantiſs. voluiſſet, nec tantum exercitum, in quo robur vrbis erat poſitum, præſenti periculo obieciſſet, nec patriam in perpetuam & triſtem ſeruitutem ex libertate & potentia ſumma præcipitaſſet. Nam certè clade illa Sicula (quam Meton ex Eclipſi Solis totali, quæ initio belli Peloponeſiaci conſpecta eſt, & aliis cauſſis cæleſtibus præuiderat) ita fractæ ſunt Athenienſium vires, vt poſtea Lacedæmoniis hoſtibus pares nequaquã fuerint: & poſt aliquot annos ad Aegos Potamos à Lyſandro deuicti atque obſidione ad faciendam deditionẽ coacti imperium maritimum vnà cum Repub. amiſerint. Sed hæc pars ità latè patet, vt ſi pro dignitate dicendum de ea nobis eſſet, integro & ſatis quidem grandi volumine res abſolui poſſet. Itaq. hanc abrumpo, & de eo quod de valetudine regenda paulò antè attigimus, nonnihil adijcio. Hîc verò adeò

adeò insignes ac manifestas monstrat hæc doctrina vtilitates, vt si aliæ caussæ nullæ essent, quæ nos ad hoc studium inuitarent, hæc sola sufficeret. Videmus si vena in eo corporis humani membro incidatur, cui signum in quo Luna eodem tempore decurrit, dominatur, numquam ferè sine noxa aut insigni valetudinis læsione illam sectionem abire. Animaduertimus item criticis diebus quos medici in morbis præsertim acutis diligenter obseruari iubent, humores in corporibus malè affectis moueri, & quidem ita, vt vel morbus succumbente natura ægrum opprimat, vel natura discussis noxiis & prauis humoribus sese recolligat, & tandem contra vim morbi insurgens eundem feliciter superet. Hanc rem totam (vt de ceteris pænè innumeris nihil dicam) ab astrorum significationibus & influentiis pendere, nemo est qui non intelligat: aut si negare quis velit, is ad experientiam, quæ stultorum est magistra, si ablegetur, fateri tandem quod res est, habebit necesse. Quum autem iuxta veterum admonitionem optimum sit rectè valere, profectò digna est homine ingenuo hæc cura, quæ caussas mutationum in suo corpore, quæ cum aliquo periculo sunt coniunctæ, inquirat, eaque omnia quæ obesse valetudini intelligit, summo studio anteuertere aut amoliri conetur. Id verò assequetur

multo faciliùs si in cognitione huius artis, quę præterquam quòd voce diuina commẽdatur, vtilitates vitæ & valetudini hominum tuendæ affert innumeras, plurimum studij sibi ponendum esse existimabit. Cyclops apud Homerum Barbarico fastu turgens, exclamat se neque Iouem neque fulmina eius curare: hoc hominis monstrum imitari mihi videntur qui artes omnes atq. inter has eam quæ astrorum scientiam tradit, spernunt, aut etiam quod ab ignaris fieri solet, odiose exagitant: atque interea suo ventri tamquam summo & soli Deo, vt ille apud Euripidem inquit, sacrificantes nihil, nisi quod voluptates aut honores conciliet, magnificiunt. Sed quemadmodum Cyclops ille nõ multo pòst ab Vlysse excæcatus & passim in tenebris palpitando oberrans pænas dedit contemptus Dei & operum eius iustissimas: ita hi qui nullum sciunt habere vitæ suæ modum, nec cum ratione & consilio instituunt quicquam, tandem in calamitates incidunt tristes, quibus cùm alios tandem secum inuoluunt, sæpe clades publicas accersunt toti genti aut reipub. exitiosas. Nota est enim illa Hesiodi querela: πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ. Sunt verò nonnulli qui quamquam ceteras artes magnificiunt & excolendas censent; tamen huius quam commendamus difficultatem nobis

nobis obijciunt; & quòd pleraque inueſtigando deprehendi nequeant, nec ratio omnium quæ fiunt ſemper ſit in promptu, fruſtrà impendi operam his ſtudiis exiſtimant. His autem eruditiſſimè pro nobis reſpondet Philon de circulo lacteo, qui cælo ſereno conſpicitur tamquam non minima huius ſcientiæ parte ſcribens ita orationem concludit: δυσαιτιολόγητος δ' εἴπερ ἐστι μὴ ἀποκνείτωσαν οἱ τὰ φύσεως ἐρευνᾷν εἰωθότες. ὠφελιμώτατον γὰρ ἡ εὕρεσις. ἥδιστον δὲ καὶ καθ' αὐτὸ τοῖς φιλομαθέσιν ἡ ζήτησις: hoc eſt: Etiamſi difficulter reddi ratio omnium poteſt, tamen non pigeat, eos qui arcana naturæ ſcrutantur, aliquid operæ & ſtudij his artibus tribuere. Nam & ea quæ inuenta ſunt, aut noſtro ſtudio eruuntur, maximas vitæ hominum adferunt vtilitates, & inquiſitio per ſe diſcendi cupidis voluptates parit innumeras.

QVOD igitur facere vnumquemque decet, omiſſis iis qui res bonas & ſalutares auferre ex hominum vita conantur, & quòd dici ſolet, nauem in qua vehuntur perforare non verentur, artibus bonis, tamquam donis diuinitùs monſtratis & conceſſis, ita fruamur, vt & auctorem agnoſcamus ac celebremus; & in vſu harum vitam ita inſtituamus ac regamus, vt quàm minimum moleſtiarum & ærumnarum quę noſtra culpa aut ignauia accerſantur,

experiamur. Id si fecerimus, non frustrà à Ptolemæo homine doctissimo de hac ipsa arte, quam nonnulli magicis & superstitiosis artibus ineptè cõmiscentes inuidiosissimè ad vulgus traducunt, rectè ac sapienter scriptum esse intelligemus: τὸ προγινώσκειν ἐθίζει καὶ ῥυθμίζει τὴν ψυχὴν τῇ μελέτῃ τῶν ἀπόντων ὡς τῶν παρόντων, καὶ παρασκευάζει μετ' εἰρήνης καὶ εὐσταθείας ἕκαστα τῶν ἐπερχομένων ἀποδέχεσθαι: ac deinceps vsu edocti & confirmati maiori studio doctrinam vtilissimam & suauissimam à contemptu aut insectatione aliorum vindicabimus. Bene ac feliciter vale Lector candide, & studium nostrum in commendanda arte vtilissima, boni consule. Ex Arce Rantzouiana Bredenberga Cal. Febr. Anno Christi CIↃ. IↃ. LXXX.

CATA-

CATALOGVS IMPERATORVM, REGVM ET VIRORVM ILLVSTRIVM,

qui artem Astrologicam exercuerunt & ornarunt.

DAM *primus parens, perfectè calluit disciplinam rerum cælestium, ac ne ea, quæ longo à se studio deprehensa, ac animaduersa essent, ex memoria hominum dilaberentur, duabus columnis insculpi curauit, referente Iosepho.*

Idem Iosephus scribit lib. 1. cap. 4. de Antiquitatibus, posteros Seth præstantem doctrinam de motu cæli inuenisse, & postquam ab auo Adamo audiuerint, mundum interiturum, primùm aqua, deinde igni, duas lapideas tabulas fabricasse, vnam ex lapide viuo, & alteram ex lateribus coctis; quibus obseruationes astrologicas incidi curauerint, vt hoc pacto hæc præstantissima ars contra vim tam ignis quàm aquæ, integra conseruaretur ac posteritati traderetur.

Epigenes hæc etiam confirmat, scribens inuentas fuisse tabulas lapideas, quibus incisæ fuerint obseruationes astrologicæ septingentis viginti annis antequam Ninus Assyriorum rex &

Phoroneus rex Græcorum regnarunt, quemadmodum Plinius lib. 7. cap. 56. Et Iohannes Annius Viterbiensis in commentariјs, quos edidit in libros Berosi Chaldæi fol. 101. cōmemorant.

Abrahamus patriarcha cùm ex Chaldæa in patriam commigrauit, Aegyptiis primus omnium hanc artem tradidit, vt idem auctor Iosephus testatur.

Berosus Iosepho antiquior scriptum reliquit, non tantùm S. patres in prima ætate sideralem scientiam à Deo acceptam excoluisse & amasse, sed etiam post diluuium Noham, Abraham, Iacob, Ioseph, patriarchas ac prophetas omnes recursus astrorum, quorum sæpe faciunt mentionē in libris suis, exactè nouisse. Cui Beroso Attica ciuitas magnum Astronomicæ scientiæ testimonium reddidit, statuamq́ in gymnasio posuit inaurata lingua, ob certissimum euentum eorum quæ prædixerat.

Dauid regius propheta carmen conscripsit, in quo cælum quasi expreßiorem imaginem sapientiæ & Maiestatis diuinæ insculptam habens, in medium adducit, & tamquam volumen expansum, omniumq́ hominum oculis expositum proponit, in quo gloriam, hoc est, sapientiam, potentiam, & bonitatem Dei ita descriptam contineri affirmat, vt ab omnibus etiam litterarum ignaris deprehendi eius vestigia queant. Id verò vt pla-

vt planum faciat omißis cæteris illis cælest. gloriæ diuinæ præconibus, vnius solis mentionem facit, quo mundus hic aspectabilis nihil habet pulchrius vsuq; nihil præstantius.

Iobus vir sanctus & in schola pietatis exercitatißimus cap. 9. inter alia sapientiæ & potentiæ Dei opera, solem & tria sidera insignia producit, quorum in ciendis tempestatibus, aut insignibus aëris mutationibus efficiẽdis vis maxima est: adeò vt poëtæ Ethnici hæc ipsa sidera non tantùm ab agricolis, sed nautis quoq. obseruari velint. Noti enim sunt versus Homeri, Hesiodi & Virgilij de Pleiadibus, Orione, & Arcturo, quorum ortus & occasus nisi obseruentur, numquam rectè fieri sationem, aut nauigationem institui feliciter affirmant. Apparet igitur & Iobum huius doctrinæ astrologicæ fuisse studiosum, atque in hac ita profecisse, vt de prouidentia & φιλανθρωπίᾳ Dei erga genus humanum confirmatus eximius Dei seruus & athleta hinc euaserit. Immò verò (quod ad commendationem doctrinæ astrologicæ maximè facit) Deus ipse Iobum cap. 38. compellans, & humanas vires extenuãdo, suam e regione potentiam extollere volens, hæc sidera, quorum mentio facta est, in medium adducit, maximasq; illis vires asscribit, vt si nulla humana potentia vel vnius sideris vires

 infrin-

ringi aut impediri posse Iobus videat, frustra quenquam cum Deo contendere aut fiducia virium suarum superbire intelligat. Nunquid, inquit, cohibebis delicias Vergiliarum? Aut contractiones Orionis aperies? Delicias attribuit Vergiliis, quòd suo ortu annum aperientes & äerem remota hiemis asperitate alterantes ver deliciarum plenum adducant, hominibusq; voluptates concilient. Orion contra Oriente Scorpio è regione sub terram descendens omnem illam voluptatē & delicias secum aufert. Ideo terram constringere omnesque herbas & fructus, quasi intus cogere ac prohibere dicitur, ne se totos dies absente terra quicquā ad vsum hominum proferat. vnde postea hic mensis, quo Cosmicè occidit Orion, Hebræis dictus est כִּסְלֵיו Cisleu, id est Orioneus, quòd hoc tempore suum velut dominium Orion exerceat, & suas in occludendis terræ visceribus vires imprimis exerat. Nomen etiam Cisleu nō aliunde quàm ab inconstantia tempestatum quas eodem tempore ciet, huic sideri inditum est ab Hebræis. Hæc de viribus horum siderum in inferiora corpora ita sunt manifesta, vt mirum sit reperiri quenquam qui sidera tanquam ociosa corpora cælo affixa hærere existimet, omnemque doctrinam, quæ de viribus stellarum traditur, superbè derideat. Christus certè nō otiosa esse,

ſa eſſe, aut vago tãtum motu circumferri corpora illa lucida oſtendit, dum δυνάμεις τῶν οὐρανῶν *ea alicubi vocat. Sed & in ſtatione ſtellas eſſe aſsiduè & veluti exercitus inſtructos ad exequenda Dei iudicia paratas, ínque agendo maximè* δραστηρίους *& efficaces eſſe demonſtrat.*

Arrianus cõmemorat Eclipſin Lunæ viſam eſſe paulo ante prælium Alexandri & Darij ad Arbelam, & Alexandrum veritum ne ſibi infortunium portenderetur, ad id auertendum ſacrificaſſe Soli, Lunæ & terræ, tanquam cauſſis harum Eclipſium. Id quanquam errore ab eo eſt factum, vt qui falſam numinis placandi rationem iniret, tamen res oſtendit eum non tantum de motibus corporum cæleſtium, ſed de effectibus eorundem fuiſſe edoctum, longéq. melius de his artibus ſenſiſſe, quàm Pericles Athenienſium dux, qui cùm ſub maritimæ expeditionis tempus Sol interpoſitu Lunæ eſſet obſcuratus, & gubernator claſsis vnà cum cæteris eo tanquam omine ſiniſtro eſſet conſternatus, vt cauſſam eſſe naturalem huius Eclipſis oſtenderet, & metum inde militibus adimeret, chlamydem oculis præfecti obijciens & viſum impediens, nunquid mali alicuius hoc eſſe ſignum putaret, interrogat: illo negãte, reſpondet, nihil eſſe diſcriminis, inter hãc quæ chla-

mydis obiectu, & alteram quæ Lunæ interuentu facta esset, Solis aspectus inhibitionem, nisi quod quo maior chlamyde esset Luna, eo pluribus solis conspectum illa adimeret. Sed infelix expeditionis euentus ostendit nequaquam fuisse hoc cæleste signum ἄσημον. Nam & exercitum lues inuasit, quæ magnam partem absumpsit, & ipse Pericles re infecta domum reuersus, in tantum apud Athenienses ob rem malè gestam venit odium, vt & imperium ei adimeretur, & insuper magna pecuniæ summa mulctaretur.

Ptolemæus Philadelphus 2. post Alexandrum Magnum in Aegypto Rex, cum omnes artes, tum etiam Astrologiam à patribus olim Hebræis, vt dictum est, & Aegyptijs traditam, munificentia sua & labore restituit propagauitq́; ad posteros. Fuerunt enim apud illum in magno honore Callimachus, Apollonius, Aratus, Bion, Theocritus, Conon & Hipparchus mathematici.

Meton filius Pausaniæ, qui annum Atheniẽsibus descripsit, & primus ἐννεαδεκαετηρίδα, hoc est, vt nunc vsitatè loquimur, Cyclũ decemnouenalem, quem aureum numerum appellamus, inuenit, cùm expeditionem Atheniensium in Siciliam fore infelicem ex astris, & Solis Eclipsi quæ præcesserat, deprehendisset, vt

se ab

se ab illa subtraheret, incensis ædibus, insaniam simulauit, atque ita periculum euasit. Ita & arti fidem fecit, & simul saluti suæ consuluit.

Democritus philosophus celebris Astronomiæ studio accensus, ad Aegyptios sacerdotes primò, ac inde etiam ad Chaldæos profectus est.

Agathocles Rex Syracusanus aduersus Pœnos pugnaturus, apparente Solis Eclipsi, qua sub diem pugnæ, vt prodigio, milites suos consternari videbat, rationem, qua id accideret, militibus exposuit, atque ita metum illis eximens, non minus gloriæ ex huius artis cognitione, quàm rei militaris scientia adeptus.

Caius Iulius Cæsar peritus huius artis, annum instituit, quo nos hodierno die vtimur, qui Iulianus appellatur, de consilio Sosigenis Mathematici, quem Alexandria, Romam eam ob caussam deduxit. Et Lucanus aliquoties eius peritiam in hac arte celebrat, præsertim in conuiuio Cleopatræ, vbi Cæsar alloquens Achoreum Sacerdotem Aegyptium, ait:

Fama quidem generi Pharias me duxit ad vrbes,
Sed tamen & vestri: media inter prælia semper
Stellarum, cæliq; plagis, superisq; vacaui:
Nec meus Eudoxi vincetur fastibus annus.

Octauius Augustus tantã fiduciam arti astro-

logicæ habuit, vt thema suum vulgauerit, nummosque argenteos nota sideris Capricorni, quo editus est, cudi fecerit: descriptumq́ stellarum ordinem, sub quibus natus erat, palam omnibus ostenderit.

Tiberius Cæsar eius nominis primus circa Deos ac religiones negligentior habitus ob studium mathematices, cui, testante Suetonio, fuit addictus & hic propter stellarum cognitionem vates euasit exercitatissimus, testante Dione.

Claudius imperator præuidit suo natali die defectionem Solis futuram. veritus igitur ne tumultus eam ob caussam concitaretur, scripsit aliquanto antè, nō solùm defectionem Solis futuram & quando quantáque esset futura, sed etiã caussas propter quas id esset necessariò euenturum docuit.

Adrianus Imperator singulis annis & diebus sibi ipsi præscripsit prædictiones Astrologicas, eásque illo anno quo è vita excessit vsque ad mensem tantùm scripsit, quo decessit; ea re se mensem illum non transgressurũ esse ostendens.

L. Sept. Seuerus Pertinax peritissimus Astrologiæ fuisse scribitur, ídque Historiæ eius infrà recitatæ ostendunt.

Hippolytus Episcopus & martyr primò instituit & descripsit circulum Paschalem, quomodo is ex Lunæ motu & aureo numero colligi possit,

poßit, poſt natum Chriſtum 228, vt Iſidorus teſtatur. Quod ſine excellenti ſcientia huius artis perficere non potuiſſet.

Alexander Cæſar, Matheſeos peritus, Aſtrologis primò in Italia ſalaria & honores decreuit, publicamq. prælectionem huius ſcientiæ fieri curauit.

Eugenius Toletanus Epiſcopus, qui Concilio quinto in illo loco habito præfuit, Aſtrologiæ ad miraculum vſque peritus fuit. vixit poſt Chriſtum, Anno 637.

Bardas Cæſar Conſtantinopolitanus ordinauit ſtipendia lectoribus bonarum artium, & præſertin Leoni Mathematico & Aſtrologo, quem ſummè propter eius artis peritiam dilexit.

Alphonſus 10 Electus Romanorum imperator, Rex Caſtiliæ & Legionis, tabulas Aſtrologicas continentes motus orbium ac planetarum, quæ ipſius nomine circumferũtur, magnis ſumptibus edi curauit. atque idem maiorem ferè Aſtronomiæ, quàm regno operam dabat: videbat enim plus ex ea gloriæ ſe cõſecuturum, quàm ex ipſa regni adminiſtratione.

Carolus Magnus cum cæteras Philoſophiæ partes, tum verò imprimis Aſtrologiam atque doctrinam, de motibus & viribus corporũ cæleſtium didicit à præceptore ſuo Alcoino. Nam & ephemerides eum computaſſe ſcribunt; & anni men-

ni mẽsibus & ventis nomina imposuit, quorum aliqua vsus huc vsq. retinuit, & vt venationibus deditus fuit cùm foris esset, ita domi astrorum contemplatione studioq́ delectabatur.

Leopoldus Episcopus Frisingensis natus dux Austriæ, edidit de hac arte proprium volumen, & normam tradidit iudicandi figuras natiuitatum.

Henricus infans Portugalliæ, Mathematicus insignis, primò nouas terras Astrologico suo studio & industria reperit.

Leo Quintus Græcorum pijssimus imperator, Philosophus, quòd literis & præsertim astronomiæ esset deditus, cognominatus est.

Mahometes secundus eius nominis Turcarum imperator, astrorum præcipuè obseruator fuit, ita vt omnia acta, agendaq́ sibi ad eorum cursum institueret ac referret, teste Marino Barleto, vnde illum fructũ tulit, vt duo imperia Constantinopolitanum & Trapezuntinum subegerit, regna 12. rapuerit, vrbes 200. occupauerit, quemadmodum figura eius natiuitatis insignem felicitatem, & multiplices victorias designat, vt artem intelligentibus videre licet.

Fridericus Secundus imperator Rex Neapolitanus, Astrologicos libros ex Arabica in Latinam linguam conuerti curauit, & Academiam Neapoli, in qua hi publicè prælegerentur, instituit

tuit. Noti sunt versus quos ad Pontificem misit:

Fata volunt, stellæq́ docent, auiumq́ volatus,
Quòd Fridericus ego malleus orbis ero.

Quantum etiam huic arti tribuerit Carolus V. *imperator, & quomodo illos ornauerit qui instrumenta Astrologica fabricauerunt, ac in hac arte desudarunt, testes esse possunt qui in ipsius aula versati sunt. Bartholomæus Chassanus scribit hunc Cæsarem omnium Cæsarum, regum, & Monarcharum maximum fuisse astrologũ: vsus est autem Turriani Cremonensis opera, qui illi octauum Cœli motum per instrumenta ostendit, cum quo collocutus statim ad Saxonicum bellum est profectus, in quo paulo pòst Elector Saxoniæ Iohannes Fridericus fuit captus; idq́ quasi futuræ victoriæ præscius fecisse putatur.*

Paulus Farnesius pontifex eius nominis III. *inter alia artis documenta quamplurima filium Petrum Aloysium de die quo interfectus est, multo antè præmonuit, vtq́ sibi caueret est hortatus. Erat autem dies ille decimus mensis Septembris Anni 1547. quo à coniuratis Augustino Lando & Iacobo Scoto Placentinis Comitibus in arce sua colloquij prætextu est interfectus, & à pudendis diu suspensus populo crudeliter lacerandus est exhibitus.*

Fridericus II. *Rex Daniæ, & Guilhelmus Landtgrauius Hassiæ hoc nostro tempore summe*

mo studio & cura, globos, horologia, & machinas mathematicas fieri curãt, ex quibus ortus & occasus signorum ac domos cælestes, nec non coniunctiones Solis ac Lunæ, cæterorúmque planetarum incrementa ac decrementa dierum ac noctium, conspicere possunt; quorum nonnulla secum circũferunt, vt quotidie contẽplari queant. Ad quam rem ille nobilis viri Tygonis Braden, hic Victorini Schonfeldij opera vtitur: ac vtrique hanc ob caussam annua stipẽdia numerant, Tygoníque Braden (cuius vix similem in disciplinis mathematicis hic septentrionalis tractus habet) Rex insulam nomine Ween cum omnibus reditibus, sitam inter Zelandiam & Schaniam ad tempus vitæ concessit, ingentémque speculam ibidem erigi curauit, vt inde liberè gyrationes planetarum, stellarum altitudines, Lunæ vicissitudines, totiusque machinæ cælestis motum obseruare possit.

Quare cùm hæ disciplinæ à tantis imperatoribus & heroibus sint exercitatæ, & in pretio habitæ, ac harum studiosis magna stipendia ab illis decreta, nobis meritò vitio verteretur, si hanc doctrinam à patriarchis & maioribus traditam & à monarchis ornatam nõ excoleremus, nec cælum stellatum, tanquã perfectissimum volumen sapientiæ diuinæ aspiceremus, ex eóque maiorum exemplo causas euentuum ac mutatio-

num

nũ in his corporibus inferioribus colligeremus.

Namque haud excelso radiantes æthere stellæ
Non casu nitidum se per inane mouent:
Lege sed immota, sapiens ceu condidit auctor,
Et certis vicibus conuenienter eunt.
Nec tantum præbent obscuro lumina mundo,
Vmbrarum tenebris nox vbi texit humum.
Sed vires etiam rebus nascentibus addunt,
Quas grauido tellus parturit alma sinu.

Sequuntur veræ ac mirabiles prædictiones & inopinatorum euentuũ diuersorum astrologorum omnium temporum, quas desumpserunt ex hora ortus vel figura natiuitatis.

Tacitus dicit paucos mortalium eximi, quin primo cuiusque ortu euentura à natura destinentur; cuius clara documenta antiqua ætas & sua tulerit. (& iam etiam nostra vidit) sed quædam secus quàm dicta sunt cadere, propter ignorantiam artificum, & ita corrumpi fidem artis.

IVVENALIS.

——————Dictat enim quæ
Sidera tè excipiant, modò primos incipientem
Edere vagitus, & adhuc à matre rubentem.
Ventidius quid enim? quid Tullius? ánne
aliud? quàm

Sidus

Sidus & occulti & miranda potentia fati,
Seruis regna dabūt, captiuis fata triumphos.

MANILIVS.

Succumbunt artes, rationis vincitur vsus,
Cura nocet, cessare iuuat, mora sæpe malorum
Dat caussas, læduntq́ cibi, parcuntq́ venena,
Degenerāt nati patribus, vincuntq́ parentes.
Quin etiam infelix virtus & noxia felix,
Et malè consultis pretium est, prudētia fallit;
Nec fortuna probat causas, sequiturq́ merentes,
Sed vaga per cunctos nullo discrimine fertur.
Scilicet est aliud quod nos cogatq́ regatq́
Maius, & in proprias ducat mortalia leges,
Attribuatq́ suos ex se nascentibus annos.

THOMAS MORVS.

Scilicet ex illa, qua primùm nascimur hora,
Prorepunt vincti vitaq́ morsq́ pede.

EXEMPLA.

Priscus à Diodoro Siculo nominatur astrologus Belesis, qui suæ scientiæ prædictionibus impulerit & confirmauerit, Medos ad inuadendum & occupandum imperium Assyriorum.

Haliabenragel prædixit ex genesi puerū quendam natum ilico prophetaturum, vt refert Conciliator & multi alij.

Anaxagoras qui vixit tempore Periclis, cuius præceptor fuit insignis & præclarus in contem-

templāda rerum natura habitus, fatale exitium totius Græciæ antè prædixiſſe dicitur.

Diodorus Siculus ſcribit Alexandro prædictam eſſe à Chaldæis contra Darium victoriam: Item Antigono Nicanori, Seleuco, futuros euentus, & quod idiotis etiam futura ita euidenter ijdem prædicant, vt mirum & vltra hominum ingeniū eſſe putetur. Aiunt enim planetas plurimum vel ad bona vel ad mala conſequenda in generatione conferre, pérque eorum naturam & effectum cognoſci maximè, quæ ſint hominibus euentura.

Liuius commemorat ante infauſtam pugnam Perſei Eclipſin Lunæ accidiſſe, quam tunc quoque non falſò Macedones, vt triſte prodigium, occaſum regni, perniciémque portendere interpretabantur: & eam Eclipſin Sulpitius Galba Trib. mil. in concione futuram prædixit, Plin. lib 2. cap. 2. ex quo colligi poteſt, & milites eodem tempore huic arti operā nauaſſe. Nam prædicere Eclipſin tunc temporis fuit ſingularis aſtrologi.

Thales Mileſius prædixit defectum Solis ſub Aſtyage Anno mundi 3568, ante natum Chriſtum 400. annis. Idem cùm oſtendere vellet aſtrologum haud difficulter ſi vellet, opes colligere poſſe, eo anno, quo vberem rerum omnium prouentum ex aſtris prauiderat, vaſa quot po-

tuit coëmit, in quibus res terra natas reconderet, quibus crescente paulo pòst pretio diuenditis magnas deinde opes congeßit. Hāc historiam alij sic referunt: Cùm ex astrorum inspectione sequentem annum oleis vberrimum fore perspexisset, venditores praeoccupauit, diu antè olearum eius anni fructibus emptis, haud admodum grandi pretio, quòd aliquot iam annis antè vber olearum fuerat prouentus. Itaque cùm, vt ipse praeuiderat, eo anno copiosae oleae, posteróque infaecundae iterum fuissent, ingens lucrū ex coëmptis consequutus; apertè ostendit, quantum ex ea arte consequi possent qui struēdis opibus operam dare cupiunt.

Publius Nigidius vbi horam qua in lucem editus erat Augustus accepit, non dubitauit affirmare dominum orbis terrarū natum esse, auctore Tacito.

Xiphilinus è Dione hunc locum sic narrat: Nigidius Figulus Senator, statim Augusto praedixit imperium. Nouerat is supra omnes homines suae aetatis totius caeli ordinem & cursum, tenebat stellarum vim atque differentiam, quid ipsae per se aut cum alijs coniunctae poßint, & efficiant, quorum etiam studiorum causa culpatus est, quasi magicis artibus vteretur. Is igitur vt vidit Octauium serius propter partum vxoris, in curiam venientem (nam tum fortè sena-

tus erat) statim exclamat: Nobis Octaui dominum genuisti. deinde ea re perculsum Octauium, atque idcirco puerulum necare volentem prohibuit. nam vt hoc modo, inquit, moriatur filius tuus, fieri certè nullo pacto potest.

Idem Publius in hac disciplina plurimùm claruit: nam cùm disputaretur, cur gemini diuersa haberent fata, qui geniti & orti iisdem sideribus essent, ipse suam artem defendens, non eodem siderum positu, sed diuerso nasci gemellos propter celerem cælestium orbium motũ dixit: atq. eum hoc pacto mox ostendit. Figuli rotam magna vi concitauit, & in eadem duas atramenti guttas liquauit, & desinente motu, longo interuallo extremitatibus inuenta sunt. Quomodo igitur opinantur, cùm tam celeri vertigine cælum circumducitur, posse gigni & oriri geminos eodem sidere, cùm figuli rota paruo incitata cursu, excussas guttas eodem momento tam diuersis locis ostendat? Experientia etiam testatur geminos non tam subitò vnum post alium nasci, quin intercedat aliquod spatium. Ego post duas horas vnam aut dimidiam memini hoc nostro sæculo natos, raro citius. & est naturalis caussa: quia natura tam vehementes motus subitò sustinere non potest, sed paululũ se recreat. Quòd autem non habeãt diuersa fata si eodem momento nati sint, Cicero De natura Deorum adducit exem-

plum duorum fratrũ, qui cùm simul nati essent, item simul postea ægrotare cœperunt, & eorum morbus pariformiter cœpit ingrauescere, & eodem medicamine sanati sunt. De quibus dicit Posidonius Astronomus, quòd ideo hæc æqualiter & vniformiter illis acciderunt, quia eandem constitutionem Astrorum in conceptione & natiuitate habuerũt. Sigebertus affert etiam exemplum quòd anno Domini 535. fuerint in Gallia duo fratres gemini, qui ambo sacerdotes facti vno die Episcopi electi, & ambo eodẽ anno perierunt; vnus erat nomine Medardus, alter Gilhardus, hi vno momento nati fuerunt.

Aeschylus Atheniensis Tragicus prædictam mortem cauere non potuit, cùm aquila concham in caluum caput proijceret.

Anaximander Milesius Lacedæmonijs prædixit ex Astrologia, vt ciuitatem custodirent & tecta. instare enim terræmotum: quod quidem factum est, & magna pars eius vrbis, montisq. Taygeti concidit: vt refert Publius Patricius.

Sic Hippocrates ex eadem arte venientem ab Illyrijs pestilentiam prædixit, discipulósq. circa vrbes Græciæ dimisit, vt ægrotantibus adessent; pro quo beneficio omnis Græcia honores illi, quos Herculi, decreuit.

Spurina vaticinatus est Cæsari Iulio, eúmque monuit vt periculum caueret, quod vltra Idus

Mar-

Martias non proferretur. Cæſare illum Idibus Martijs aduentantibus tanquã diſcuſſo periculo deridente, Ipſæ, inquit, venerunt quidem, ſed non præterierunt. Cæſar eo ipſo die multis vulneribus in ſenatu confoſſus perijt, vt de Cæſare Manilius etiam in ſuis verſibus:

Ille etenim cælo genitus, cælóque receptus,
Cùm bene compoſitis victor ciuilibus armis,
Iura togæ regnent, toties prædicta cauere
Vulnera non potuit.

Iulius Maratus populo Romano prædixit naturam citò illis parituram regem.

Theogenes mathematicus genituram Augusti videns, illum adorauit, illíque Romanum Imperium portendi dixit.

Magi, ſi licet profanis ſacra addere exempla, exortu nouæ ſtellæ, Regem & ſaluatorem totius mundi natum eſſe verè ex aſtrorũ doctrina erudítiſsimè iudicarunt & agnouerunt.

Dionyſius Areopagita cùm tempore paſsionis Chriſti in plenilunio Solem tribus horis continuis deficere videret, exclamaſſe fertur, Aut Deum pati, aut mundi machinam ruituram: ac cum ſuis communicato conſilio aram exſtruxiſſe cum inſcriptione, IGNOTO DEO. *Athenis hanc inſcriptionẽ Paulus Apoſtolus legens, Deum patefactum eſſe inquit: & illius Eclipſis cauſsis expoſitis Dionyſium ad veri Dei agnitionem perduxit.*

Tiberium ab Augusto vitrico Rhodum relegatum, & non parum suæ saluti timentẽ, Thrasyllus Astrologus cõfirmauit & in spem certam erexit. Nam cum eo iuxta mare deambulans & finem ærumnarũ instare denuncians, forti animo vt præsentem fortunam ferret, hortabatur. Cùm Tiberius contrà sentiret, atque parum abfuisset, quin, vt erat ira succensus, præceptorem in mare præcipitem daret, increpitans atrocibus verbis Thrasylli artem falsam esse: tunc Thrasyllus aliquantisper constitit; conuersisque ad mare oculis, veniẽtem vidit nauem, qua conspecta tanta eum artis suæ fiducia cepit, vt affirmare auderet, ea naui felicia Tiberio afferri. Non multo autem pòst naue in portun delata, literas ab Augusto Liuiáque accepit, quibus Romam reuocabatur, vbi Imperij ipsius fundamenta iacta fuerunt.

Idem Tiberius cùm statuisset Rhodi Thrasyllum è muro præcipitare, eo quòd is solus ex Astronomiæ secretis omnes eius cogitationes cognosceret, sensit hominem eo ipso tempore mæstum esse: cuius rei caussam cùm exploraret, respõdit, se periculi cuiusdam suspicionem habere. Vnde Tiberius admiratus hominem, qui institutum non ignoraret, quod proposuerat, intermisit.

Scribonius Mathematicus Liuiæ Tiberij Cæ-

saris

ſaris matri prædixit prægnanti, quòd virum & non feminam paritura eſſet, illúmque regnaturum; verùm ſine diademate: ignota ſcilicet adhuc Cæſarum poteſtate.

Tiberius multos interfici iuſsit, explorato die & hora qua nati fuiſſent, atq. inde animaduerſa fortuna eorũ & moribus. Didicerat enim fatum vniuſcuiuſque ciuis primarij, ita vt Galbæ qui poſtea principatum obtinuit, factus obuiam, quo die ille ſponſalia fecerat, dixerit, Et tu aliquando principatum deguſtabis: Cui propterea pepercit, vt Dion arbitrabatur, quod ei certum & fatale fuit imperium, vt autem Tiberius dicebat, propterea quòd in ſenectute & longo tempore poſt ſuam mortem eſſet regnaturus.

Apollonius Caio Caligulæ mortem vaticinatus, propterea in carcerem coniectus eſt: & niſi Caligula paulo pòſt interfecto, exitus prædictionem approbaſſet, capite mulctatus ab eo fuiſſet.

Sulla Mathematicus Caligulæ conſulenti de genitura ſua & fatorũ cæleſtium arcana ab ipſo exquirenti, certiſsimam necem inſtare affirmauit.

Thraſylli filius Neroni imperium prædixit, quemadmodum pater eius Tiberio. Sed alij Mathematici ex ſua genitura multa & formidoloſa ei vaticinati ſunt.

Cùm Nero Babylum Aſtrologum de crinita

stella quæ ante mortem eius orta est, consuleret, astrologus respōdit summis potestatibus exitium portendere solere. hic vt fatum à se auerteret, multos claros viros sustulit.

Agrippina mater Neronis ab astronomis edocta filium suum Neronem imperaturum, sed ipsam necaturum, fertur exclamasse: Interimat dum imperet.

Seleucus Mathematicus Ottoni, superstite Nerone, promisit imperium, cùm ille tamen non esset ex familia Cæsaris & Augustorum.

Vitellius Astrologos se imperatorem futurum affirmantes irrisit, existimans nequaquam se tanti fore.

At eidem cùm imperator factus astrologos expelleret ex vrbe, edicerétque vt intra certum diem à se constitutum ex Italia discederent, Astrologi contrà in tabulis de nocte diem præscribunt, intra quem excessurus esset è viuis: Quod etiam sic accidit.

Vitellij naturam ex genitura prædictam à mathematicis, ita parentes exhorruerunt, vt pater magnopere semper contenderet, ne qua ei prouincia se viuo cōmitteretur: Mater appellatum imperatorem pro afflicto statim lamentata sit; nam paucis post mensibus minutissimis ictibus excarnificatus est.

Vespasianum cōuenit inter omnes de sua suorum

rúmque genitura tam certum ſemper fuiſſe, vt poſt aßiduas in ſe coniurationes, auſus ſit affirmare ſenatui aut filios ſibi ſucceſſuros aut neminem. & cùm filius Domitianus apud eum cænaret & fungos tanquã venenatos vitaret, irriſit illum pater, dicens, A ferro eſſe cauendum.

Aſcletarion mortem inſtare Domitiano ſe dixiſſe confeſſus eſt, & ſibi nempe fore, vt à canibus breui laceraretur. Quem Domitianus cremari ſine mora ad coarguendam temeritatem artis, ac ſepeliri accuratißimè imperauit. Sed repentina tempeſtate diruto funere ſemiuſtum cadauer canes diſcerpſerunt: quo audito Domitianus valde perturbatus mortem timuit, quæ ilico ſubſecuta præſagio fidem fecit.

Teſtante Suetonio Domitianus annum diémque vltimum vitæ ſuſpectũ habuit, horam etiam, nec non genus mortis, adoleſcentuli Chaldæi cuncta prædixerant. Cùm itaque fatalem horam metueret, ac præteriiſſe periculoſum tempus opinaretur, ſciſcitanti ipſi horam inſidiatores cubicularij ex induſtria ſextam, pro quinta quam metuebat, nunciauerunt. Sed is egreſſus cubiculo, ab inſidiatoribus exceptus, ſeptem vulneribus trucidatus eſt.

Larginius Proclus publicè prædixit in Germania Domitianũ quo die exceßit è vita, moriturum, & quanquã ob hanc cauſam ab eo qui pro-

uinciæ præerat, Romam missus, introductusque est ad Domitianum: tamen id ita etiã tunc confirmauit fore, ideóque capite damnatus est. Sed dilato supplicio quo tum demum afficeretur cùm ille periculum effugisset, necatóque tandem Domitiano saluus euasit, & à Nerua 4000. aureorum accepit.

Idem pridie quàm periret, cùm oblatos tuberes seruari iussisset in crastinum, addidit, si modò uti licuerit: & conuersus ad proximos, fore affirmauit, ut sequenti die Luna in Aquario cruentaretur, factumq. aliquod existeret de quo loquerentur homines per terrarum orbem.

Apollonius Tyanæus eo ipso die & hora, quo Domitianus occidebatur (nam id postea rescitum est ex ys quæ utrobique facta sunt) cùm in præcelsum siue editũ saxum, siue Ephesi, siue alibi conscendisset, multitudine hominum conuocata, in hunc modum dixit: Rectè Stephane, Euge Stephane, percute homicidam: percußisti, uulnerasti, occidisti. Quæ etsi plerisque uidentur incredibilia esse, tamen ita facta sunt, Xiphilino & Dione testibus.

Domitianus exploratis diebus & horis in quibus principes uiri nati essent, plerosque sustulit, ut Tiberius, cùm regiam genesin haberent, ac inter eos etiam, Melum Pompeianum.

Nerua vix mortẽ effugit, ideo quòd ab Astrologis

logis Domitiano delatus fuit, quòd imperatoriam genesin haberet. cùm autem vnus ex illis affirmaret, eum non diu victurum, euasit. His prædictionibus respondit euentus. Nam Nerua paulo pòst Imperator factus est, & vixit tantùm vnum annum & quatuor menses in imperio, & fuit Eclipsis Solis eo die quo mortuus est.

Adrianus Imperator, vt supra dictum est, sibi ipsi in iuuentute singulis annis prædictiones astronomicas fecit, ita vt sibi omnium dierum vsque ab horam mortis futuros actus antè præscripserit, & in Mæsia ab Aelio Mathematico de futuro Imperio præsagium accepit.

Aegyptius quidam paucis antè diebus palam dixit Antonino ipsum non diu superstitem fore, ac Macrinum ei successurum.

Quidā vates in Africa prædixit Matrinum & eius filium Diadomæum regnaturum.

Scribit Lampridius prædictum fuisse Heliogabalo ipsum violenta morte interiturum. Nam si Luna, inquit, applicuerit se Saturno, deficiens lumine facit biothanatos, quod quidē sic accidit.

Seuerus Imperator in Africa à Mathematicis edidicit, quæ sibi essent euentura antequam ad imperium veniret. quare factus est insignis mathematicus, & prima coniuge Martia mortua noluit aliam, quàm Iuliam ducere; quòd sola ex multis oblatis regiam haberet genesin.

Dion

Dion scribit Seuerum sciuisse se ex Britannia non reuersurum esse, quod maximè cognouerat ex stellis sub quibus natus erat. Id enim in palatio scriptum in laquearibus ædium reliquit, ita vt ab omnibus videretur.

Leo siue Leontius Atheniensis videns filiam suam magnæ cuiusdam fortunæ compotem fore, illi tantum 100. florenos legauit, reliqua bona filijs reliquit. Illa dolens Imperatori talia conquesta est; cui ita placuit, vt ad connubium eius perueniret, coniúxque Theodosii Valentiniani facta, baptizata, & Eudoxia nominata sit.

Iustinianus Cæsar eiectus à Leontio & truncatus auribus & naso & in exilium missus est. illi prædictum fuit, ab abbate in ponte, illum iterum fore imperatorem: quem postea, cùm deinceps ad imperium peruenit, Patriarcham Constantinopolitanum ilico fecit.

Paulus monachus insignis Astrologus Leontio imperium promiserat. is Leontius cùm esset carceri inclusus, irrita obijciebat promissa astrologo in sententia permanente. Leontius perfracto carcere ad imperium peruenit, quod vltra tres annos administrauit.

Duo Hebræi astrologi Leoni puero adhuc dedito disciplinis & astrologiæ ignaro, Romanum imperium promiserunt, quod post nouũ annum consequutus est. Is contrà illis spopondit, se imagines

gines

gines aboliturum. quod etiam præstitit, anno Domini 727.

Michaël Traulus orientalis Imperator edoctus fuit ex genesi sua, imperium sibi promitti. Quare Leoni imperatori adhæsit: quo occiso per prætorianos & arma ad imperium euectus est.

Metropolites Leoni v. *Constantinopolitano Imperatori ex defectu Lunæ infortunium prædixit, nisi periculũ euaderet, post 13. dies; quod & tunc etiam esset passurus, idq; ita euenit: ille enim paulo pòst mortuus est.*

Insignis quidam Astrologus nomine Nicolaus Constantino Ducæ mortem prædixit; quæ prædictio vera fuit; paulo enim pòst in vrbe Constantinopolitana occisus est.

Theodorus monachus præsagiebat Iohannem Zimiscem futurum imperatorem, modò imperium non vi arriperet, neq. nimium festinaret, sed diuinam concessionem expectaret: qui imperator factus Theodorum gratitudinis ergô patriarcham Constantinopolitanum constituit.

Manuel Imperator Constantinopolitanus Astrologiæ peritissimus multos sibi & vitæ & imperij annos spopondit: annos vixit sexaginta, imperauit 38. annos.

Iulianus Bizantinus Imperator habuit somnium astrologicum:

Iupiter augustos vbi fines intrat Aquarij,

Vir-

Virgineoq; sinu vicesima quinta recepit
Portio falciferum, Constantius Induperator
Regnũ Asiæ tristi superatus morte relinquet.

Constantius Cæsar mortuus est cùm planetæ ingressi sunt hæc signa, & ille ad imperium peruenit: quod Iohannes Homilius mathematicarum disciplinarũ peritissimus deprehẽdit anno Domini fuisse 360, mensis Nouembris 20. die.

Heraclio Mathematici prædixerũt, magnum illi & imperio eius imminere periculum à circumciso populo, &, vt prouerbio dicitur, stellarum influxus facilius prauideri quàm præcaueri posse: Ita hic cùm Iudæos timeret, Sarraceni ab illo ob denegata stipendia defecerunt, Arabiamq; cum nonnullis locis in Aegypto occuparunt, Mahometiq; legem & sectam inuexerunt, qui deniq. finem Byzantino imperio attulerunt, & iam nostro imperio minantur.

Guilhelmus Rex Siciliæ primi regis Siciliæ Rogerij filius cùm sciret Tancredum fratris sui filium Astrologicis rationibus suis dies tam obsessis, quàm obsidentibus vtiles præuidere, ipse quoq. cum astrologis suis diligentius attendebat, indicans familiaribus suis diem quo descẽsuros eos præuiderat, vt aduersus eorum repentinas eruptiones exercitum præmuniret; sic hostium impetum tanto facilius sustinuit.

Magister Christianus Astrologus Pragensis

Ladi-

Ladislaum Iagellonem regem Poloniæ per ſacerdotem præmonuit vt mortem ſibi imminentem caueret, quòd multi planetæ hoc anno coniungerentur, & fieret Eclipſis Lunæ ſub terra: & mortuus eſt eo anno, qui fuit annus Domini 1434, anno ætatis 49.

Picus Mirandula edidit librum aduerſus aſtrologos. hi vt artem veram oſtenderent, illi interitus ſui annum indicauerunt, ex directione Aſcendentis ad ☍, nempe annũ ætatis 33, quo perijt, quemadmodum ex ſcriptis hinc inde editis conſtat.

Bartholomæus Chaſſoneus audiuit, vt ipſe narrat, Mediolani, quòd eximius aſtrologus dixiſſet Duci Mediolanenſi Galeacio Mariæ Vicecomiti, ſcilicet ipſum ex vulnere periturũ, quod eſſet ei proprius vaſallus inflicturus. Interrogatus à duce, quo mortis genere ipſe Aſtrologus eſſet moriturus: qui cùm reſpondiſſet ſe in publico interemptum iri ex trabe ligni cadente; Mox dux ira accenſus illũ decollari iuſsit: vt ex rei euentu cerneret aſtrologicam artẽ eſſe falſam. Cùm interim pararetur locus, & campana ſolito more pulſaretur; vt populus concurriſſet, & traditus executori cùm deduceretur ad locum, exeundo palatium ſub porta magna quæ eſt ante Eccleſiam cathedralem, cecidit turris, quæ dictum Aſtrologum & carnificem cum alijs interfecit. & dux

Medic-

Mediolanensis in festo S. Stephani & in Ecclesia ipsi sancto dicata Mediolani vniuerso astante populo & ipsius aulicis interfectus multis vulneribus à proprio vasallo.

Presbyter Galeazo Sfortiæ horrendam mortem instare minatus est: quo occiso ille multis vulneribus paulo pòst interemptus est.

Iohannes de Lignauo tẽpore Martini V. *papæ pater præuidẽs ex genitura filium cruci affigendum, volénsque fatali geneseos dispositioni succurrere, eum sacris initiari ac apprime erudiri fecit. Sed nec sic quidem euitare potuit vim fati. Nam cùm eum conciues sui ad Martinum Pap. ablegassent, rediens domum propter legationem non fideliter tractatam, de nocte à Magistratu Bonon. suspensus est. quem cùm elucescente die pater pendentẽ vidisset, deplorans inquit: Heus fili mi, tu infelicißimum fatum nec humanis literarum adminiculis, nec diuinis ministeriјs superare potuisti!*

Franciscus Maria Ferrariensis Iacobo Picenino dignitates, connubia, annum, diem & horam mortis prædixit, qui à Rege Ferdinãdo Arragono occisus est.

Hieronymus Cutica ob prædictiones veras pulsus est à Gallis in exilium ab vrbe Mediolanensi.

Lucas Gauricus Iohanni Bentiuolo & ipsius filiјs

filijs ac nepotibus exitium denunciauit, nisi se Pontifici submitteret; propterea captus & à Tyranno ex alta trochlea suspenso fune, quinquies quassatus est: qui tamē antè à quodam chiromante vt violēti cruciatus caussas effugeret, erat admonitus. Sed postea Bentiuolus vnà cum suis est à Pontifice superatus & cæsus.

Friderici secundi Imperatoris astrologus ab eo interrogatus, cur tantum honoris Rudolpho Habspurgensi Comiti pauperi in aula sua versanti, exhiberet; respōdit, mortuis tuis liberis, quorum adhuc decem supersunt, ipse & posteri eius ad imperium & tua regna peruenient. Quod exitus ipse probauit. Nam anno Christi 1273 Cal. Octob. Rudolphus à Germanis principibus Francofurti in regem Rom. eligitur cùm Basileam obsideret: & hodierno adhuc die videmus Rudolphi posteros regnum Neapolitanum & Ducatum Austriæ & Sueuiæ vnà cum Imperio & regno Hispaniarum obtinere. Modernus enim Imperator Rudolphus ab eo nomen & ditiones hæreditario iure accepit, vt Philippus ex eodē natus Regnum Siculum & Neapolitanum nactus est.

Maximiliano primo imperatori à mathematico Georgio Tansteter mors prædicta fuit VI. *annis antequam ei contigit; propter ☉ Eclipsin, quæ ante mortem ipsius accidit, Anno 1518 in Iulio, cùm ille Ianuarij die 12. obijt.*

D *Guido*

Guido Maltrauersus Patauinus Comes Ludouici Patauini ex Constantia filia Obicij Marchionis Estensis filium habuit Nicolaum, quem Iambonus Andreades Astrologus perniciosam patriæ ciuem fore prædixit; & Guidonem tãtum monuit, vt eum exhæredare voluerit, nisi amici obstitissent. Nicolaus opibus & gratia potens, in patriæ perniciem cum Cane Scaligero conspirat, vnde bellum ortum, in quo vltra centum hominum millia occisa feruntur, & verum Iamboni vaticinium fuisse exitus ipse declarauit.

Cominæus scribit quòd Episcopus Viennensis multo antè prædixerit, Ferdinandum nomine vltimum fore regem Neapolitanum, cùm Alphõsus Rex cum filio suo Friderico 19. annorum iuuene adhuc viueret & Rex esset. Quare Ferdinandus vltimus promisit Cominæo quotannis, si Rex fieret, 2000. Coronatorum.

Guido Bonatus Foro-Liuiensis astrologus sub Martino iiij. Guidoni Mõtisferrati Comiti diem prædixit, quo si Foro-Liuio egressus astu inuaderet hostes, eos superaret atq; victoria potiretur, sed in coxa vulnus accepturus esset. Atque vt Guido Comes sermoni fidem haberet, ipse egredi vrbe vnà cũ Comite & interesse pugnæ voluit, stupasq́;, oua, & alia, quibus vulneri nondũ facto opem ferret, secum extulit. Secutoq; pugnæ atq. victoriæ euentu, quem prædixerat, vulnus Comiti illatum est.

Mani-

Manilius Antonius Sixti quarti & Iulij secundi Pont. Max. cubicularius vates verus fuit, fatorúmque præscius multa vera pontificibus reuelauit.

Seraphinus medicus & astrologus febre correptus, prædictáque die & hora constantißimè obijt.

Moiebanus Astrologus & medicus sibi & vxori verum tempus mortis prædixit, referente Iohanne Cratone medico quondam Ferdinandi Imperatoris.

Petrus Leonius Spoletanus medicinæ & astrologiæ peritißimus, cùm sibi subitæ mortis periculum in aquis portendi cognosceret, è Patauio Venetijsq; in Vmbriã & Spoletum migrauit, vt frequentes nauigationes effugeret. Mox vbi ad Laurentium Medicẽ vocatus esset, & ex astrorum scientia morbum salubrem prædixisset, omnémque bene gerendæ rei occasionem prætermisisset, à Lazaro Placentino illustri medico (qui à Ludouico Sfortia Ticino missus sera afferebat remedia) reprehensus, atque adeò omnibus inuisus, post mortem Laurentij, incertum an desperatione actus, an illata vi à Petro Laurentij filio in proximæ Caregio villæ puteum præceps datus mergitur: in principis Florentini morte prauidenda calculi fortè, aut iudicij errore deceptus, in sui ipsius fato cognoscendo vates nequaquam falsus.

Paris Mantuanus Paulo III Pon. Max. prædixit annū pontificatus sui & vitæ terminum, cùm perueniret ad annum octuagesimū primum: quam ætatem pontifex assecutus est.

Dethleuus Reuētlouius nobilis Holsatus prædixit Friderico primo & Christiano III. gubernationem Regni Daniæ ac Noruegiæ & diuersas victorias, cùm regna Christiernus II. gener Philippi regis Hispaniarum teneret.

Idem Andreæ de Barbi Episcopo Lubecensi genus mortis, annum & mensem denunciauit, vt exemplar iudicij sui propria ipsius manu scriptum testatur, quod in bibliotheca Rantzouiana Breidenbergæ extat.

Supradictus Reuentlouius Imperatori Carolo belli exitum, quod geßit cum Protestantibus, Electore Saxoniæ & Landtgrauio prædixit, & profectus est ad eum versus Gengam, in quo itinere perijt.

Gauricus monuit Henricum secundum regem Galliæ per literas quinquennio antè, priusquam moreretur, vt circiter 41 annū vitaret duellum: astra enim minari vulnus in capite, quod vel cæcitatem vel mortem continuò afferret.

Franciscus Gonzaga Marchio Mantuæ à Malnetio Bononiensi captus est: quod multo antè in vaticinio quodam expresso Gauricus ei prædixerat.

Gau-

Gauricus etiam indicauit Paulo III illũ certo anno pleuritide laboraturum, aut in aquis periculum vitæ aditurum: quod cùm accidisset, ob prædictionis veritatem remunerandam fecit illum Episcopum Ciuitatẽsem & equitẽ S. Pauli.

Matthæus Delius Danus constituẽs in Oenoponte anno Domini 1551 Philippo Hispaniarum regi figuram natiuitatis, prædixit ex ☍ in secunda retrogrado & damnato à Luna, Lunáque ab illo, significare ei paternã substantiam aliquo modo frangi: & cùm haberet Solẽ in domo cadente, diminui potentiam eius, cùm maxima visa esset.

Reginæ Franciæ Catharinæ Medices Henrici Regis coniugi prædictum est ab astrologis eam natam esse ad destruendũ principatum, ad quem cõnubio perueniret, teste Guicciardino. Quemadmodum etiam eius auunculus Pontifex Clemens VII. *Carolo* V. *retulit, Iouio narrante in sua historia. Id an ita sit, penes lectorem iudicium esto.*

Astrologorum potissimè diuinationem cæli fatiq. potestatem persuadere videntur hæc enarrata exempla, veluti multa supra vires nostræ mortalitatis fieri videmus, multa præter rationem & meritum, plurima præter ordinem & institutum conditionis humanæ. Hic enim habilis est ad philosophiam, ille ad poëticam, hic

tractat arma feliciùs, alius literas ſpernit, hic ſobrius, ille ebrius, hic audax, ille meticuloſus; & quod Cicero dicit; optimè cogitata ſæpe peſſimè cadunt. Alexander tam citò vicit Orientem, quàm vidit. Iulius Cæſar ſubitò Romanum Imperium ſubegit: Pompeium iuſtam cauſſam defendentem fortuna deſeruit. Cato Sapiens ſe ipſum interfecit. Hæc quis aſtrorum curſibus non quodammodo aſſcribat?

SENECA *qui mortem aperta vena accerſiuit, inquit:*

Quicquid patimur mortales, quicquid facimus venit ex alto: Regitur fatis mortale genus.

LVCANVS.

——præceps rapit omnia fatum.

MANILIVS.

Fata regunt orbem, certa ſtant omnia lege.

OVIDIVS.

——Ratio fatum vincere nulla valet.

Auguſtinus de Ciuitate Dei, cap. v.

Fatum dicit ordinem quendam & diſpoſitionem ſecundarum cauſſarum ad effectus producendos in his corruptibilibus & generalibus præter Dei & hominum voluntates.

Q. CVRTIVS *lib. 5.*

Errant, inquit, quibus ſorte ac temere humana negotia volui agique perſuaſum eſt. Ego quidem æterna conſtitutione crediderim, nexùque cauſ-

caussarum partim latentium, partim euidentium, & multa artè destinatorum, suum quemque ordinem ab immutabili lege percurrere; Deo tamen hæc, pro arbitrio suo (vt mihi videtur) consentiēte & permittente. Nam certò statuendum est, tametsi corpora cœlestia arcanam quandam vim & virtutē admirabilē in rebus humanis exerceant; Deum tamen omnipotentem, vniuersarum rerum naturæ opificē & architectum, vitæq; & mortis Dominum, atq. arbitrum vnicum propterea à gubernatione corporum inferiorum nequaquam esse remouendum; sed verè eum omnibus astris, astrorúmque influxibus dominari, eorundémque cursum & efficaciam vel promouere vel impedire; omnes item inclinationes ab astris ortas moderari; morbósque sæpenumero secundum immensam suam bonitatem auertere, & in melius mutare; nonnunquam etiam secundum arcanum & iustum suum iudicium, propter delicta nostra exasperare & in pœnas conuertere. Diuina enim maiestas non ex astris, quæ ipse ad vtilitatem & conseruationem generis humani cōdidit, astricta; nec fatali quadam necessitate, veluti carceri clausa tenetur, sed liberrimè agit, & vt præcipua caussa, ceteras omnes liberrimè moderatur ac gubernat.

Credite quòd nō astra Deo, Deus imperat astris:
Fata augere potest, tollere fata potest.

DE ANNIS CLIMACTERICIS:

Id eſt, ſcanſilibus, qui ex numeris, velut per gradus ſcalarum aſcendunt & colliguntur.

SVNT verò climactericorũ annorum duo genera, qui ſunt quaſi articuli quidam ſeu flexus ætatis in quibus ad ſequentis temporis conſtitutionem ſeſe vertat illa & inflectat.

Primi & præcipui colliguntur à ſeptimo numero, & hi hebdomatici ſiue climacterici nominantur. & ſunt hi: 7. 14. 21. 28. 35. 42. 49. 56. 63. climactericus magnus: 70. 77. 84. 91. 98. 105. 112. 119. 126. climactericus maximus; 133. 140. 147. 154. 161. 168. 175.

Reliqui à nono numero computãtur & hi Enneatici ſiue decretorij nominantur. Sunt autem ſequentes: 9. 18. 27. 36. 45. 54. 63. climactericus magnus: 72. 81. 90. 99. 108. 117. 126. climactericus maximus: 135. 144. 153. 162. 171.

Hos annos propter Patriarchas extendi neceſſe eſt; rarò enim hiſce tẽporibus, homines etſi viuaces, 70 annum climactericũ ſuperant. Pauci octuageſimum aut nonageſimum primum aſſequũtur. Pauciſſimi & ferè nulli ad centeſimum & quintum ſpiritum ducunt.

Inter

Inter climactericos & enneaticos periculosiores sunt qui per tres hebdomadas annorũ ascendunt, vt sunt: 21.42.63.84.105.

Periculosissimi autem 49.56. & 63; præsertim si malefici sunt in 2 aut 8 domo natiuitatis, aut loca hylegialia ad malos planetas & eorum radios his annis perueniunt.

Quia primus numerus anno 49. continet septem septimanas & septies septẽ annos: In secundo 56 concurrunt septimus & octonarius. In vltimo 63 septimus est & nonus, climactericus & enneaticus: nam 63 anni continent in se nonies septenarium aut septies nouenarium.

In quo cùm septenaria & nouenaria mutatio concurrãt, commotionem in corporibus maiorem fieri necessariò arbitrantur, qui naturã aliquanto propiùs peruestigando aspiciũt: Hícque annus 63, Firmico testante, ex hac caussa Androdas ab Aegyptijs dictus est, quòd omnem vitæ substantiam frangat ac debilitet: Multique illustres viri eo anno perierunt, vt sequens catalogus indicabit.

Augustus Imperator ad filium scribens, Lætare, inquit, mecum fili; transgressus enim sum omnibus senibus periculosum annũ sexagesimum tertium. Et sibi gratulatur de superato hoc senum Climactere.

De his autem annorum hebdomadibus & an-

nis climactericis scripsere Plato, Censorinus, Gellius, Philo Iudæus, Macrobius, Cicero, Boëtius, D. Ambrosius & Augustinus, Beda, Georgius Valla, & multi recentiores Philosophi & docti viri; & nobis in monumentis suis reliquere, hanc obseruationem non esse superstitiosam, sed vsu & experientia comprobatam.

Caussas tamen plerique non adferunt, quare annis his certis talia contingant; quanquã enim in eo omnes consentiunt, quòd ita fieri constat, sed cur id fiat, non addiderunt.

Seneca scribit se exponere non posse per Philosophiam, quare septimus quisque annus ætati signum imprimat: tamen cùm dies diem & annus annum, ætas ætatem doceat, vt in prouerbio dici solet, sempérque à posteris, prioribus inuentis aliquid addatur, aut planè noua consideratio-nes & demonstrationes inueniantur: Marsilius Ficinus Astrologicam huius rei caussam adfert, quòd singulis septem annis ordo planetarum reuertatur ad Saturnum, ita vt ♄ septimo anno gubernet mortales & eorum corpora.

Nonnulli alij numeris his tantã vim tribuunt, cùm septenarius sit plenus & diuidi poßit, vt nullus alius primò in vnionem & senariũ, deinde binarium & quincuncem, postremò in ternionem & quaternionẽ, & ex varijs figuris compositus, multas formas admittat. Quæ quanquam

bene

bene excogitata sunt; tamen mihi non satisfaciunt.

Ego verò arbitror, saluo tamen aliorum quorumcunque iudicio, Saturnum quidem esse caussam præcipuam; sed tamen non propter eam solummodo rationem, quam Marsilius adfert, sed propterea, quòd plerumque est peregrinus & interfector mortalium, & quòd singulis fere septem annis ad quadratum loci; aut si minus, ad contrarium naturæ signi, vnde egressus est, peruenit. & quemadmodum Luna, quæ nobis proxima est & motu celerrima, fere septimo quoque die in contrarium signum eius naturæ, vnde est egressa, progreditur, & inde criticos producit dies, qui in morbis vel ad salutem, vel ad mortem, vehementem adducunt mutationem: ita Saturnum, qui motu est tardissimus, & tot annos fere, quot diebus Luna in vno signo commoratur; hos periculosos annos, ac climactericos operatur, & has mutationes humorum causatur, cùm in generalibus temporum decretis Saturnus non parum momenti habeat, quemadmodum Luna in diebus, secundum Ptolemæum.

Adiuuant illum & cæteri planetæ, propterea quòd hi singulis septem annis vnà cum Horoscopi profectione ad oppositum quadratúmue signi, aut ad 7. 8. & 12 domum alicuius natiuitatis perueniunt; quæ sunt loca aduersa, infortunata

tunata & formidolosa bonis & vitæ hominum, & quod semper septimo quoque anno horoscopus & planetæ omnes perueniunt profectione ad septimam domum aut signum oppositum, in quo vltimo præterlapso septenario anno fuerunt. Qui locus est oppositus naturæ contrarius & semper aduersus: ita vt sic planetæ & horoscopus vnà cū Saturno frangāt, debilitent, & opprimant naturam & vitam his temporibus ex commotione & alteratione humorum.

Addo & hanc caussam, vt septimo aut nono mense nati iustam vitæ perfectionem obtinent: ita contingere quoque vt vita plurimorum hominum ad climactericos vsq. annos in quibus septenarius numerus, nouenariusque in sese quasi in cyclum recurrunt, producatur, ibique absoluatur & finiatur.

Est autem numerus septenarius, vt Macrobius lib. 1. c. 6; & post eū Nicetas in Gregorium scribens annotauit, numerus perfectionis, quod solus ex omnibus, qui denario minores sunt, nec ab alio gignatur, nec alium gignat. vnde & Arithmetici virginem hūc numerum appellant. & σεπτάδα τὸ σεπτόν; id est venerationem atque excellentiam ei tribuentes. Et D. Hieronymus in Amos Prophetam scribens, eundem numerum sanctum vocat, non absque ratione. Constat enim Deum ipsum septimum sibi diem consecran-

ſecrando aliquid in eo eſſe cum perfectionis, tum myſterij indicaſſe. Quod vt fiat manifeſtũ, aliquot huius rei teſtimonia ſubijcio.

Deus creauit mundum ſex diebus, ſeptimo quieuit, ideóque hunc diem, Iudæis ſacrum eſſe voluit, & ab illis natalis mundi dicitur: tunc enim omnia facta & edita apparuerunt.

Exodi 25. iubet Deus ſeptem lucernas die noctúque accẽſas fulgere in tabernaculo; quo ſignificatur plena & perpetua donorum Spiritus ſancti effuſio in Eccleſiam, quemadmodum ritus ille à Zacharia cap. 4. poſtea copioſius eſt explicatus.

Præterea ſeptimus annus diuina inſtitutione fuit illis ſabbatharius, quo nec agros aut vineas colere, nec culturam terræ exercere licebat, inſtitutus ad memoriam quietis diuinæ.

Deinde quinquageſimus annus fuit illis quoq. ſacer, & dicebatur annus iubilæus, poſt ſeptem annorum hebdomadas circumactas, id eſt poſt 49 annos completos, qui fuit illis climacter hebdomaticus. Tunc enim poſſeſſiones emptæ ſine pretio redibant ad priores veros hæredes.

Septimo menſe requieuit arca Noë in monte Ararat.

Dixit Dominus Noæ, Ex omnibus animantibus mũdis, tolles ſeptena & ſeptena; lib. 7. Gen. cap. 7.

Septimo die emiſit Noha columbam, quæ rediit,

dijt, ferens ramum oliuæ, & post septem dies iterum emisit aliam, quæ non redijt.

Salomon festos dies septem celebrauit, & omnis Israël cum eo.

Defuncto Iacob luxit eum Ioseph cum Aegyptijs septem diebus.

Septies in cruce pẽdens locutus est Christus.

Septem horis fuit cruci affixus, & septima expirauit.

Septimo die, id est, Sabbatho quieuit in sepulchro.

Septies septem diebus expletis post resurrectionem misit paracletum.

Post hæc in cælo habemus septẽ stellas errantes: videmus ibidem 7. Pleiades.

Maior minórque Vrsa totidem stellis insignitæ cernuntur.

Ipse quoque Zodiacus septenario numero non vacat; nam in septimo signo fit solstitium à bruma, in septimo bruma à solstitio: in septimo æquinoctium ab æquinoctio.

Oceanus etiam in incremento æstuum maritimorum hunc numerum seruat: nam primò nascentis Lunæ die fit copiosior solito: diminuitur paulisper 2. die, & sic 3. vsq. ad septimum diem. Deinde iterum crescit paulatim per 7. dies vsq. ad plenilunium, & sic deinceps.

Luna quoque quater septẽ diebus conficit fere cursum

ci. ...uum suum, & singulis septem diebus sensibiliter faciem mutat, & vnam quadram complet. In ægrotis etiam in ipsis penè articulis septimorum dierum accidunt subitæ morborum conuersiones, qui aut oppressos eos perimunt, aut solutos morbos profligant.

Hieronymus dicit, quòd ardentissimæ febres die 7. aut bis 7. aut 3. septimo terminentur, sic ab initio mundi omnes labores ac molestiæ conquiescunt.

Dentes septimo mense incipiunt mandibulis emergere, septimo anno labuntur & renascuntur pueris, qui Saturno propriè attributi sunt, & sic in his vim ac dominiũ suum exercet. Decimoquarto anno pubertas accedit, & quãdo completa fuerit septem annorum hebdomada, id est, septies septem anni, hoc est anno 49. maturescit in homine prudẽtia & fit ætas perfecta; cùm verò ad decadas septenas, id est ad septuagesimum annum fuit peruentũ, tunc meta viuendi est peracta. Ita vt cum Cicerone concludendum sit, septenarium numerum rerũ omnium nodum esse. Et cum Hippocrate, ætatem hominis septem dierum numero constare: & hunc numerum perfectum, mundum, Deo consecratum, mensuram temporis, ordinis & quietis esse, & symbolum vniuersitatis: vt passim affirmant Plato, Galenus, Cyprianus, Origenes, Hieronymus, Augusti-

gustinus, Ambrosius, Gregorius & alij: ex quorum scriptis, etiam qui Christiani fuerunt, vt Irenæi, Hilarij, Iustini, Polycarpi, Lactantij colligitur, mūdum duraturum sex milibus ferè annorum, septimo millenario æternum sabbathum futurum. Nota enim est traditio domus Heliæ, quæ hoc versu comprehensa est:

Millia sex mundus, postea finis erit.

aut sic:

Mobilis annorum stabit sex millia mundus,
Lux operum mundi septima finis erit.
Ante Deum, nullo quia circumscribitur æuo;
Annorum spacium est mille, quod vna dies.

Cùm autem viderim meo tempore maximam partem hominum, præsertim qui sunt alicuius nominis, annis fatalibus suprà annotatis in summum discrimen honorum, bonorū, & vitæ labi: & superior ætas etiā animaduerterit, plures præstantes viros (inter hos etiam qui annos climactericos obseruarunt & de ijs scripserunt) hisce annis extinctos; non inutile fore iudicaui eos ordine hîc annotare. Et cùm Imperatorum, Pontificum, cæterorúmque illustrium virorum vita & mors magis nota sit, quàm priuatorum, subijcere ex his exempla volui: Primò qui annis Climactericis & Enneaticis periere: deinde qui annis 49. 56. & 63. extincti sunt, & hi anni heroici appellantur, propterea quòd heroes plerumq.

rumque in ijs vitam cum morte commutãt. Etsi aliqui non statim in ipsis annis pereunt, tamen vires valde debilitantur & franguntur, morbíque oriuntur, ex quibus rarò ad pristinam valetudinem perueniunt. Etsi igitur non ipsis climactericis, tamen paulo pòst ferè moriuntur.

Et cùm Selneccerus climactericos annos in ætate hominis pulchrè versibus descripserit, etiam illos huic tractatui inserere libuit.

7 *Infans septenos postquã compleuerit annos,*
Producti dentes, murus & oris erunt.
14 *Post septem alios Deus hinc cõcesserit annos,*
Fit pubes, nato semine nomen habens.
21 *Est iuuenis cùm septẽ alios cõcesserit annos,*
Et lanugo genas primáque barba tegit.
28 *His addas septem, virtutis nomine clarus*
Est vir, & hæc ætas optima robur habet.
35 *Adijcias alios septem, volet esse maritus,*
Et memor arcanæ posteritatis erit.
42 *His alios iungas septem, prudentia pectus*
Ornabit, studium nec leuitatis erit.
49 *Annumeres septem, grauitas erit inclyta lingua:*
56 *Septem alios, linguæ congruit ingenium.*
63 *Additur his nonus cùm septenarius, ipse est*
Perfectus, vires sed nimis interimit.
Scilicet his annis multi periere duobus,
Quorum laus celebris Marte togáque fuit.

E Hi

Hi quoque nunc varijs fortunæ caſibus anni
Subijciunt multos exitiúmque ferunt.
Accedant alij ſeptem; mors dura vocabit
Ad tumulum feſſos decrepitóſque ſenes.

SEQVENTES PERIERVNT ANNIS HEBDOmaticis ſiue climactericis.

Adam primus homo & parens noſter vixit annos 930, mortuus ergo eſt anno ætatis 931. qui fuit annus eius climactericus, nam continet in ſe ſepties centum triginta tres annos.

Kenan quartus poſt Adam vixit annos 910. mortuus anno climacterico ———— 130. continet enim in ſe ſepties 130. annos.

Mahaleël v. *poſt Adã mortuus eſt anno 895. cùm annum climactericum — 128. ingreſſurus eſſet.*

Henoch ſeptimus poſt Adã ſublatus eſt tranſacto anno climacterico 52, cùm ——— 365 annum attigiſſet.

Lamech. Omnes anni ætatis Lamech fuerunt 777. & mortuus eſt, Geneſ. 5. cap. Anni ætatis Lamech, ſunt planè climacterici, hoc eſt, tempus ipſius vitæ numero ſeptenario terminatur, ac incidit annus eius obitus in 721. annum poſt mortem Adami, hoc eſt, effluxis ſepties 103. an-

103. annis; & fuit Lamech primus mortalium, qui ante obitum patris naturali morte defunctus est.

Abraham mortuus est anno ætatis — 175. Genes. 25. cap. qui est climactericus, nam continet in se septies viginti quinq.

Zebulō mortuus est anno climacterico & 126. enneatico maximo; nam hi anni continent in se septies octodecim & nouies tredecim.

Sara mortua est anno — 127. cùm annum enneaticum & climactericum maximum vix superasset.

Iacob Patriarcha periit anno ætatis — 147. Genes. 47. cap. qui est climactericus; nam continet in se septies viginti vnum.

Iuda filius Iacob anno ætatis — 119: continet in se septies septemdecim.

Moyses mortuus est, agens annū ætatis 120. ergo per aliquot menses tantum excessit annum climactericum — 119. vt Iosephus lib. 4. affirmat.

Thales Milesius ex septem sapientibus Græciæ anno 70. mortuus est, cùm certamen gymnicum spectaret, æstu scilicet ac siti & infirmitate fatigatus.

Pittacus Mitylenæus ex 7. sapientibus vixit annos — 70.

Epimenides Cretensis vixit annos — 154.

 clima-

climactericos 22, teste Xenophone Colophonio.

Socrates ab Atheniensibus damnatus cicutam bibit anno ætatis ———— 20.

Aristoteles bibens aconitum mortuus est anno ætatis 70. alij dicunt illum anno 63. perijsse, vt scribit Diogenes Laërtius.

Cleobulus Lyndius inter 7. Græciæ sapientes numeratus, deceßit anno ætatis ———— 70.

Zeno Citticus anno ———— 98.

Cleãthes Zenonis auditor obijt anno ætatis 98.

Cyrus primus Rex Persarum, qui Darium vicit, anno 70. mortuus est, vt Cicero scribit De diuinatione.

Dionysius Philosophus mortuus est anno 91.

Dauid rex & propheta mortuus est anno 70. anno climacterico, 63. à filio Absolon regno eiectus.

Seleucus Rex Syriæ ac Asiæ cùm annum 77. superasset per aliquot mẽses & vicisset Lysimachum regem Macedoniæ, interfectus est à Ptolemæo Cerauno, & perdidit vitam vnà cũ regno.

Philippœmenes exulum dux Meßinensium à quibus captus, veneno interfectus anno —— 70.

Ennius poëta ———— 70.

Hannibal Carthaginiẽsis veneno sumpto perijt cùm à Romanis obsessus esset, anno — 70.

Sophocles Tragicus scriptor ex nuncio de victoria sibi allato nimio perfusus gaudio moritur

natus

natus annos nonaginta, mortuus est anno — 91.

C. Marius Cimbrorum victor ab exilio reuocatus à Cuma in vrbem introductus, cùm septimùm consul factus esset, pluribus cædibus patratis, Idibus Ianuarÿs anno ——— 70. mortuus est, cùm metu aduētantis Syllæ in pleuritidem incidisset, quam phrenesis comitata fuerat: Floro referente. Alÿ scribunt illum mortuum esse enneatico 72. septimo die sui septimi consulatus.

Octauius Augustus, qui Caßium & Brutum in Macedonia vicit, Sextum Pompeium in Siculo freto superauit, Marcū Antonium in Actiaco littore debellauit, & reliquam orbis partem per legatos domuit, Cæsar & dictator factus, sub quo Christus redemptor noster natus est: vixit 76. annos, tantum 3. menses abfuit à climacterico, vt nōnulli volunt. Sextus Aurelius scribit illum morbo Nolæ interÿsse, cùm ——— 77. annum ingressus esset.

Cleopatra adhibito aspide brachÿs, cùm prius se Antonius interfecisset, dicens: Ita oportet mori tot regum prolem, vixit annos ——— 28. & aliquot menses.

Tiberius Imperator vixit annos ——— 77. & quatuor menses, cùm lentum venenum à C. Caligula, vt suspicio est, propinatum hausisset.

Herodes Ascalonita rex Iudæorum, ad quem

missus est Christus, & qui pueros interfecit, obijt anno ——— 70.

Britannicus filius Claudij, à Nerone interficitur anno ætatis ——— 14.

C. Caligula Cæsar anno 28. triginta vulneribus interfectus est.

Lucius Verus natus est Romæ anno Christi 129: obijt Altini apoplexia correptus anno 42.

Persius Flaccus Satyricus Volaterranus anno 28. mortuus est: anno Christi 64. sub Nerone.

Liuius Historiographus Romanus ——— 77.

Lucanus poëta venam sibi secandam præbuit ——— 28.

Pomponius Atticus febre tentatus, diutius morbum alere noluit, & cibo abstinens mortuus est ——— 77.

Flauius Vespasianus Augustus ad imperium post familiam Iuliorũ peruenit, cùm Vitellium per suos vicisset. natus est post Christi natalem anno 11. iuxta occasum Solis: discessit teste Eusebio anno ætatis ——— 70.

Titus Vespasianus, qui Hierosolymam & Iudaicam gentem vicit, moritur anno ——— 42. Anno Christi 83. febri correptus.

Antonius Cæsar mortuus est cùm triduo antè ex esu casci Alpini in febrim incidisset ——— 70.

Aelius Publius Pertinax crudeliter à suis militibus interfectus anno ætatis ——— 70.

Publius

Publius Licinius Valerianus imperator in ignominiosa captiuitate mortem cum vita commutauit anno ———————— 70.

Simon Apostolus frater Iacobi minoris vix annum hebdomaticum 119. excedens sub Traiano Imperatore cruci affixus est, ——— 120. annum agens, quòd esset ex genere Dauidis.

Heraclius Constantinus veneno sublatus anno 28.

Beatus Antonius monachus anno ætatis 105. vt Hieron. in Vitis patrum tradit.

Ludouicus Germanicus, Ludouici pij filius, nepos Caroli magni, Francofurti obijt anno ætatis ———————————— 70.

Maximini imperatoris filius interfectus ad Aquilegiam cum patre à militibus ——— 21.

Origenes mortuus est ———————— 70.

Sanctus Hieronymus vixit annos — 91. mortuus in Bethlehem anno Domini 420.

Alexander Episcopus Constantinopolitanus qui Arrium precibus ad mortem adegit — 98.

Constans filius Constantini Magni interficitur à Magnentio non procul ad Hispania in arce Helena, annum agens ———————— 28.

Sanctus Augustinus mortuus est Hippone cùm Wandali oppugnarent illam, & vixisset annos 76. ergo obijt ———————— 77.

Rogerius Normanus Comes Calabriæ ac Si-

cilia, qui eiecit Saracenos ex Sicilia, & ibidem posteris regnum constituit, perijt anno ——— 70.

Sanctus Columba Abbas in Scotia anno 77. perijt, vt Beda scribit.

Sanctus Vlricus Episcopus Augustanus vixit 83. annos; mortuus ergo anno ætatis ——— 84.

Sanctus Thomas Aquinas obijt anno Christi 1270. Anno ætatis ——— 70.

Otto Episcopus Bābergensis Comes de Andescho qui Pomeraniam ad fidem Christi conuertit moritur anno ——— 70.

Constantinus nonus imperator occidentalis obijt anno ——— 70.

Eduardus primus rex Angliæ mortuus 70.

Sancta Brigitta ex Suecia mortua Romæ, quæ scripsit reuelationes, obijt anno ——— 70.

Alexius Comnenus Cōstantinopolitanus 70.

Iohannes Bocatius Florentinus poëta, Astrologus & Philosophus, anno ætat. ——— 42.

Ladislaus iunior Rex Hungariæ ac Bohemiæ cùm pacem iuratam ex Iuliani Cardinalis instinctu renunciasset apud Vernam à Turcis interfectus est, anno 21. quanquam alij scribunt 21. anno ætatis 18. enneatico.

Reuchlinus homo doctus anno ——— 70.

Iohannes Albertus Rex Poloniæ ——— 42.

Carolus octauus rex Franciæ qui regnū Neapolitanum subegit, apoplexia mortuus, cùm tantum

tum 22. dies à climacterico abesset —— 28.

Sigismundus Imperator Caroli 4. filius, qui Constantiense concilium celebrauit anno — 70.

Iulius secundus Papa in Vaticano palatio perijt anno —— 70.

Alexander Borgias VI. *pontifex per ministri incuriam epoto veneno, quod alijs dari iusserat, annum 70. excedens per 8. menses obijt.*

Solymannus Turcarum Imperator perijt in expugnatione Sigeti annum agens 76. tantùm per aliquot menses abfuit à —— 77.

Christiernus 2. trium Borealium regnorum quondam rex, nempe Daniæ, Sueciæ, Noruegiæ, & Caroli V. *affinis in captiuitate perijt anno 77.*

Petrus Bembus Cardinalis Venetus vir doctissimus atque eloquentissimus scripsit Venetam Historiam & Epistolas Leonis X. *nomine anno —— 77.*

Ludouicus Gratus vtriusque linguæ, astrorum ac totius mathematices scientiæ peritus 21.

Philippus rex Hispaniarum Maximiliani primi Cæsaris filius vixit annos —— 28. hoc est, 4. septenarios.

Iohanna mater Caroli V. *septies septem annis h. e. 49. vidua permansit, & morbo extincta est —— 70.*

Ludouicus vltimus Rex Hungariæ victus & Turcas fugiens in palude mortuus inuentus

anno 20. non multum abfuit ab ——— 21.

Marchio Fridericus de Anſpach moritur prius mente captus anno ——— 70.

Eraſmus Roterodamus theologus & inſignis orator moritur Baſileæ ——— 70.

Albertus Marchia Brandenburgenſis qui cum Carolo V. & Franciſco rege Galliæ bella geßit, exul periјt anno ætatis ——— 35.

Iohannes Schonerus mathematicus mortuus eſt anno ——— 70.

Rudolphus Agricola Friſius Heidelbergæ obijt cùm ætatis annos compleſſet ——— 42.

Nicolaus Copernicus Aſtrologus eximius & in illa arte Germanicus Ptolemæus ——— 70.

Franciſcus Petrarcha obijt anno ——— 70.

Fridericus Dux Lignicenſis ——— 70.

Chriſtophorus Longolius diligens imitator Ciceronis moritur Paduæ ——— 35.

Doctor Pontanus Senior Cancellarius Electoris Saxoniæ ——— 70.

Hippolytus Medices Cardinalis ex veneni potione interijt ——— 28.

Hieronymus Vrſinus Romæ ante ædem pulchræ puellæ fuit vulneratus, ex quo vulnere paucis pòſt diebus in ſuo oppido perijt anno ——— 28.

Iohannes Medices pater Magni Coſmi ducis Hetruriæ ictu tormẽtalis machinæ perijt 28.

Henricus Ranzouius Pauli filius in aquam lapſus

lapsus fracto collo perijt, cùm ex conuiuio Ducis Holsatiæ Adolphi discederet ———— 28.

Iohannes Petrus Carafa, postea Pontifex factus ac Paulus 4. nominatus, bellum gessit cum Rege Hispaniarum, mortuus anno ——— 84.

Erasmus Reinholdus qui tabulas Prutenicas edidit, obijt anno ——————— 42.

Albertus dux primus Borußiæ moritur anno ——————————— 77.

Hieronymus Tirusanus Venetus Episcopus Veronēsis mortuus est in cōcilio Tridentino 35.

Fridericus Marchio Brandenburgensis, archiepiscopus Magdeburgensis Ioachimi 2. electoris filius, perijt anno ————— 21.

Sigismundus Marchio, Episcopus Hallensis obijt 28. siue anno climacterico quarto.

Ioachimus Brocktorff nobilis Holsatus, ac in bello Suetico vnius alæ dux, perijt post longum morbum ————————— anno 35.

Melchior Sestedius nobilis Holsatus vnicus filius ——————————— 21.

Fridericus dux Luneburgensis Ernesti filius occubuit in prælio commisso inter Mauritium Electorem Saxoniæ & Albertum Marchionem Brandenburgensem ————— 21.

Adolphus Comes Nassouiensis frater Principis Aurantiæ, occubuit ad Groningam quando comes Arenbergensis cum nōnullis Hispanis interfectus est, anno ætatis ———— 28.

Huldericus ab Hutten, Francus ex antiqua Huttenorum prosapia oriundus, artium & linguarum peritus, postmodum ob virtutes suas domi militiaq. præstitas factus eques auratus, mortuus anno ——— 35.

Fridericus Dux Saxoniæ, ducis Georgij filius, moritur Dresdæ, anno ætatis 35. quinto climacterico.

D. Iustus Ionas iunior iurisconsultus, Hafniæ in Dania decollatus est anno ætatis — 42. climacterico sexto.

Henricus 2. Galliarum rex Francisci filius accedente ardenti febri ad vulnus capitis quod in nuptijs sororis inhastiludio acceperat, perijt anno 1559. ætatis verò 42. climacterico sexto.

Iohannes Weinman medicus in Anspach anno ——— 70.

Wilhelmus à Dietsbach eques auratus ex nobili genere Bernensi ——— 70.

Gangolphus liber Baro in Hohen Geroltzeck maximus dux exercituum, præsertim in bellis, quæ inter Maximilianum Cæsarem, & Venetos gesta sunt, sæpe etiam cum Turcis feliciter conflixit, mortuus anno ——— 70.

M. Huldericus Martinus præpositus Monasteriensis anno ——— 77.

D. Leonhardus ab Eck Iurisconsultus Bauariensis ——— 70.

Theodorus Brandt cõsul Basiliensis anno 70.

HI ANNIS ENNEATICIS interierunt.

Amazius rex in Iudaea perijt anno ætatis 54.
Achaz rex in Iudæa filius Ionathan an. 36.
Pythagoras Abderites Philosophus anno 90.
Pyrrho Heliensis ——————— 90.
Plato mortuus est, vt ex Cicerone, Seneca & Censorino constat, anno ætatis ——— 81.
Xenocrates Chalcedonius Platonis auditor mortuus agens annum ——————— 82.
Diogenes Cynicus ferme excessit annos 90.
Epicharmus Cous obijt anno ætat. ——— 90.
Protagoras obijt cùm attigisset annum 90.
Apollodotus ait illum 70. anno mortuum.
Hieron rex Siciliæ ——————— 90.
Attalus rex Bithyniæ ac minoris Asiæ Liuio referente mortuus est agens annum ——— 72.
Tarquinius Superbus rex Romanorum eiectus propter adulterium Lucretiæ Cumæ in exilio mortuus est, anno ætat. ——————— 90.
Orestes filius Agamemnonis qui interfecit Aegisthum adulterum & matrem propriam 90.
Antiochus Octauus de matris insidijs per indicium edoctus venenum sibi præparatum à matre, illam ebibere coëgit, atque eodem scelere

ipse

ipſe mox vſurus contra Cizicenum fratrem bellum eius attraxit, cum quo per omne tempus vitæ bellum geßit, interfectus fraude Heraclionis anno ——— 54.

Eumenes Cancellarius Alexandri Magni primò à ſuis proditus, deinde interfectus anno 45.

Samius ſenex aceto ſcillitico vtens, produxit vitam integer vſque ad annum ætatis 117. referente Galeno.

Iſocrates orator Athenienſis, audita clade Cheronenſi quatridui inedia moritur natus annos 99. non volens quartò videre Athenas occupari. Plutarchus in vitis Rhetorum.

Mithridates à proprio filio Pharnace obſeſſus ſeipſum veneno interfecit, cùm annos 60. imperaſſet, & bellum cum Romanis geßiſſet 40. annos, & annum attigiſſet ——— 72.

Hyrcanus interfectus ab Herode poſt pugnam Actiacam cùm ad Octauium proficiſceretur, annum agens ——— 81.

Herodes Agrippa ab angelo Dei percuſſus & à vermibus deuoratus perijt anno ——— 54.

Sulpitius Galba Cæſar interfectus ——— 72.

Mater Pompony Attici ——— 90.

Otto Imperator natus Romæ anno Christi 33. ſeipſum occidit, prælio victus à Vitelly ducibus Debriaci vixit annos ——— 36. men. 11.

Epicurus ——— 72.

Carnea-

Carneades noua Academiæ princeps excesſit è vita anno ———————— 45.

Ouidius patrem ſuum ait vixiſſe annos 90. lib. 4. Triſtium.

Domitianus filius Veſpaſiani interfectus à cubicularÿs confoſſus 7. vulneribus, vxore coniurationem non ignorante ———— 45.

Auitus pſeudo-Antonius ſiue Sardanapalus interfectus 19.

Vitellius Imperator per ſcalas gemonias tractus numeroſis ictibus confoſſus interÿt annos natus —— 54. & 4. menſ.

Iohannes Apoſtolus frater Iacobi maioris in ardenti inuocatione Dei Epheſi ſub Traiano cùm vix hebdomaticum ſuperaſſet, moritur 99.

Conſtantinus moritur apoplexia poſt Chriſtum natum 36. anno ætatis ———— 45.

Qui fuit filius Conſtantini Magni.

Sanctus Martinus Epiſcopus Turonenſis 81.

Boldeſlaus dux Polonorum ———— 54.

Sanctus Martinus miles ſub Iuliano moritur anno ———————— 81.

Sanctus Franciſcus ———— 45.

Theodoricus Laſcaris imperator Conſtantinopolitanus ———————— 36.

Alexander Caſimiri 3. filius, Rex Poloniæ, moritur Vilnæ, cùm ei nunciaretur præclara de Tartaris victoria per legatum ſuum parta anno ætatis —— 45.

Ladiſ-

Ladislaus rex Hungariæ ac Bohemiæ veneno perijt, ac intra horas 36. sanus, viuus & mortuus fuit annum excedens vix ——— 18.

Premeslaus Dux magnæ Poloniæ ——— 36.

Vrbanus 6. pontifex ——— 72.

Gregorius 12. pontifex ——— 90.

Paulus 2. pontifex ——— 54.

Carolus Magnus ad quem primum Imperij Romani titulus & dignitas à Græcis Imperatoribus translata est, mortuus ex pleuritide anno Domini 814. ætatis ——— 72.

Philippus Maria Mediolanensium dux, quo nullus huius ducatus felicior aut potentior fuit, tres reges vna vice captiuos habuit: perijt ã. 54.

Franciscus Philelphus mortuus Mantuæ anno ——— 90.

Filius Rudolphi Imperatoris submersus in Rheno ——— 18.

Wencelaus iunior Rex Bohemiæ traijcitur gladio ——— 18.

Iohannes 22. papa Auinione mortuus 90.

Andronicus iunior Constantinopolitanus mortuus anno 55. vix excedens annum 54.

Ludouicus senior barbatus dux Bauariæ 81. & aliquot menses vixit.

Franciscus Philelphus poëta & Philosophus obijt ——— 81.

Dux Guilhelmus Brunsuicensis moritur 90.

Carolus

Carolus dictus Bellator, dux Burgundiæ, Caroli v. *Imperatoris proauus, ad Cranſeium victus, & occiſus à Renato duce Lotharingiæ & confœderatis Heluetiis anno ætatis 44. tantum per aliquot menſes abfuit à 45.*

Elector Albertus Marchio Brandenburgenſis Achilles Germanicus dictus moritur in electione Maximiliani primi anno ætatis —— *72.*

Zwinglius interfectus in bello anno —— *45*

Paulus 3. pontifex maximus ex Farneſiorum familia paululum, vt illi prædictum erat, egreſſus annum 81. auditu morte nepotis.

D. Paulus Fagius theologus moritur in Anglia —————————— *45.*

Iohannes Brentius theologus ———— *72.*

Franciſcus Franciſci Regis filius Delphinis veneno periyt —————————— *18.*

Camillus Triuultius occiſus fuit ictu bellici tormenti —————————— *36.*

Sigiſmundus primus Caſimiri filius Rex Poloniæ, Magnus Dux Lituaniæ, anno —— *81.*

Borbonius Romam oppugnans bombarda traiectus, dicens, Væ tibi Roma & mihi, periyt 36.

Macrinus imperator natus humili loco occiſus eſt Idib. Iun. ætatis anno ———— *54.*

Georgius Fronsbergius clarus dux Maximiliani & Caroli v. *in 20. conflictibus ſemper honorificam victoriam obtinuit: obiyt an. æta. 54.*

Marcus Antonius Columna Romanus ictu tormentalis machinæ interfectus ——— 45.

Frater Hieronymus Sauanarola vir excellenter doctus, mandato summi pontificis Florentiæ suspensus est, & combustus, cùm vixisset 45. annos & aliquot menses.

Antonius Vrceus Codrus, qui multa scripta edidit, obijt ——— 54.

Petrus Aloysius Parmæ & Placętiæ dux, Pauli 3. Pontificis filius, occisus est in proprio domicilio, & è fenestra suspensus anno ætatis 44. cùm tãtum per 3. menses ab enneatico abesset — 45.

Georgius ab Anhalt Episcopus Mersburgensis præpositus Magdeburgensis anno ætatis 45. & 2. mens.

Margareta Rosenkrantzia ex familia nobili Danica perijt ——— 18.

Doctor Georgius Maior ——— 72.

Vldaricus Mordisius quondam cancellarius Electoris Saxoniæ, deinde ab eodem in propria domo captiuus retentus, tandem subitò ac miserè perijt ——— 72.

Iohannes Rantzouius pater Henrici & Pauli, cuius virtus fidésque domi militiæq; cognita fuit tribus Daniæ regibus Friderico, Christiano 3, & Friderico secundo: & si mortuus sit anno 73, tamen morbus incepit & nunquam conualuit anno ——— 72.

Fride-

Fridericus III. Dux Saxoniæ Elector, cognomēto ſapiens, Erneſti filius, mortuus eſt cùm vixiſſet annos —— 72.

Hermannus Archiepiſcopus Colonienſis Comes in Weda, moritur anno 80. tantùm 4. menſes & 17. dies abfuit ab enneatico —— 81.

Victorinus Strigelius primùm propter diſputationem religionis captus, poſtea liberatus, moritur anno —— 45.

D. Hieronymus Brunſuick medicus & pharmacopola Argentinenſis illæſa valetudine perduxit vitam ad annum —— 90.

Wilhelmus Comes Hennenbergenſis poſt piam confeſſionem & Dei inuocationem placidè obijt anno Chriſti 1559. ætatis —— 81.

D. Aepinus Eccleſiæ Hamburgenſis ſuperintendens perijt anno ætatis —— 54.

Lucas Cranach ſenior, pictor excellens & vir ſapiens, moritur Vimariæ anno ætatis —— 81.

Barnonus dux Pomoraniæ ſenior Bugeſlai filius, obijt in arce Aderburg placidè anno æta. 72.

Fridericus Dux Saxoniæ Alberti filius, Teutonici ordinis Magiſter, pulſus à Polonis, perijt Rochlitij in exilio, anno ætatis —— 36.

Thomas Witencbah Theologus & profeſſor Baſilienſis acris ingenij, mortuus —— 54.

Philippus Comes ad Rhenum moritur anno 44. tantùm 5. menſes & 27. dies abfuit à 45.

Huldericus Dominus in Rappoltſtein, dux exercituum ———————— 36.

Chilianus Leibius Prior Rebderfenſis an. 81.

Chriſtoferus dux Wirtenbergenſis anno 54.

Sequentes perierunt anno 49.

Lucius Craſſus orator, vt Cicero refert, eo anno perijt.

Cato Pompeij partes ſecutus Vticæ ſeipſum interfecit, poſtquam Cæſar Iulius Scipionem & regem Iubam ſuperaſſet.

Alexander rex in Iudæa cùm per aliquot annos febri quartana laboraſſet.

Tamerlanes.

Ladiſlaus Iagellonus Rex Poloniæ.

Conradus Celtes primus Poëta in Germania.

D. Iohannes Oecolampadius Theologus, trium linguarum peritiſsimus.

Ioannes Paulus Baglionus Peruſinus in mole Adriani fuit decapitatus iuſſu Leonis decimi.

Theodoſius Imperator Conſtantinopolitanus vixit annos 49. menſes 3. dies 19.

Frater Cyriacus ordinis ſeruorum in arce Cremone ſeipſum interfecit, annum ——49. vix excedens.

Honorius Theodoſii imperatoris filius poſtea imperator, vixit annos 49. menſes 11. dies 7. obijt Romæ.

Nico-

Nicolaus de Rudolphis Cardinalis Florẽtinus ditißimus.

Rex Iohannes Legionis & Castiliæ mortuus est anno 49. ætatis.

Camillus Palliotus Bonon. poëta elegantißimus, orator facundißimus, Græcarum literarum non ignarus, periit in Gymnasio Felsineo.

Iacobus Bordingus Antwerpiæ natus regius Danicus medicus obiit anno ætat. ——— 49.

Molestinus Pistorius vtriusque I. D. Professor ac consul Lipsensis.

D. Iohannes Schneidewin iurisconsultus obiit Zeruestæ apoplexia.

Maximilianus 2. Imperator, filius, gener, ac pater Cæsaris, mortuus est Ratisbonæ in Comitiis annos natus 49. mens. 2. dies 10.

Simõ Grinæus Theologus natione Sueuus mortuus anno ætatis 48. tantum 5. menses abfuit ab anno ——————————— 49.

Ioachimus Eichorn Abbas in Ensidel.

Hi anno 56. interierunt.

Horatius.

Dion Syracusanus, qui Dionysium ex Sicilia eiecit, interfectus est.

Romulus aut interfectus à suis, aut igni cælesti consumptus.

Scipio Africanus in lecto mortuus inuentus.

C. Iulius Cæsar in senatu tribus & viginti vulneribus occisus est.

Augustus præfuit Imperio Romano 56.

Valerianus sanguine suffocatus.

Tiberius suscepit imperium anno 56.

Nerua Imperator moritur cũ vixisset 56. 10. mens. 10. dies.

Caius Iulius Agrippa præfectus Britanniæ.

Plinius 2. Veronensis scriptor naturalis historiæ ab Aetna suffocatus, anno Christi — 82.

Constantius Constantini Magni pater quem genuit ex Helena filia regis Angliæ, Eboraci in Anglia moritur.

Monica mater Diui Augustini.

Paulina Romana, quæ in Bethlehem mortua est, superuixit 8. menses & 2. dies; vt in lib. S. Hieronymi inuenitur.

Caiguinus Cato, veteri Catorum familia oriundus, Romæ quinquies flaminem dialem, ter prætorem, bis cẽsorem, semel dictatorem, quinquies

quies consulem gessit: is annos 56. vixit. Rosanam amauit virginem vestalem filiam Cn. Curtij, ob quam exilio mulctatus, maximo cum probro infamis obijt, vt Marcus Aurelius Imperator in Epistola scribit.

Henricus 4. Imperator eo anno ætatis depositus ab Electoribus procurante id Pontifice per filium, & mortuus. & obseruandum est, quòd hoc ei contigit post patris mortem anno 49. postquam arma sumpserit 42. post matris mortē 28, postquam à Clemente Romæ fuerit coronatus. 21. Hi anni omnes sunt climacterici.

Nicephorus Imperator Constantinopolitanus interficitur à Iohanne Zimisca, sciente propria vxore in palatio.

Simeon qui vixit in seuero ordine, ita vt illum nominent Simeonem in columna.

Fridericus Imperator Henrici 6. filius, capto suo filio à Bononiensibus, præ dolore in morbum incidit, & in illo à filio illegitimo puluinari suffocatus est ingrediens annum ——— 57.

Ludouicus Caroli filius Rex Vngariæ.

Dantes poëta Florentinus.

Rudolphus Habspurgēsis in imperatorē electus est anno ætatis 56. ex cuius posteris Carolus & Ferdinandus Cæsares nati sunt, & domus Austriaca & Hispanica orta.

Bartholdus de Saxo-ferrato D. iuris.

Ludouicus 12. Rex Franciæ perijt anno ætatis 55. non multum abfuit ab anno ——— 56.

Matthias rex Hungariæ Viennæ apoplexia moritur. & obseruandum quòd anno 14. ætatis suæ vnà cum fratre incarceratus; frater supplicio affectus, ipse magna pecunia liberatus ad regnum Hungariæ peruenit: formidabilis fuit non solùm Friderico Imperatori sed etiam Turcis & Venetis.

Ioãnes Duglossus historiographus Polonorum.

D. Bernhardus Zieglerus.

Adolphus 4. dux Holsatiæ, qui maxima bella propter ducatum Sleswicensem cum regibus Daniæ geßit.

Sixtus quartus pontifex.

Albertus Marchio Brandenburgensis elector, Cardinalis & Episcopus Moguntinensis, Magdeburg. & Halberstadensis.

Iacobus Mutius Attendula submersus, cognominatus Sfortia, maximus dux exercituum, cuius posteri ducatum Mediolanensem gubernarunt, non multum abfuit ab anno ——— 56.

Martinus III. pontifex ex Columnensiũ familia, qui in Constantiensi concilio fuit electus.

Marcellus 2. Papa.

Henricus octauus rex Angliæ qui Thomam Morum interfici curauit, & nonnullas ex suis vxoribus.

Breda

Breda Rantzonius quondam vicarius Regius Danicus in Holſatia.

Iohannes Caluinus.

Albertus Durerus excellens pictor & vir ſapiens.

Petrus Oxius Gubernator regni Daniæ, ſemel in exiliũ eiectus, poſtea reuocatus ac adminiſtratione regni iterũ potitus, perijt aqua intercute.

Andreas Oſiander Theologus.

Fridericus primus Rex Daniæ qui Chriſtiernum 2. è tribus Septentrionalibus regnis eiecit.

Chriſtianus 3. cui per ſomnum reuelatus eſt dies obitus ipſius, qui bellum geſſit cum Lubecenſibus, & pacem contraxit cum Carolo V.

Cæſar Carolus anno ætatis 56. profectus in Hiſpaniã filio Philippo regnũ ac Ducatus cõmiſit, omnibus ſuis ſubditis & legatis præſentibus in inferiori Germania valedixit, imperiúmque Romanum fratri tradere conſtituit, ac monaſticam vitam elegit.

Comes Albertinus Buſchettus Ferrarienſis fuit à carnifice decapitatus & in 4. partes diſcerptus.

Comes Hieronymus de Pepulis Bononienſis obijt morte repentina, cùm egreſſus eſſet vix annum 56.

D. Iohannes Heſſus paſtor Eccleſiæ Vratiſlauienſis.

Magister Franciscus Winmariens. ducum Saxoniæ Cancellarius.

Iohannes Iacobus à WattenWeil præses Bernensis.

Hi anno hebdomatico & enneatico magno 63. perierunt.

Orpheus

Anaxagoras Clazimenus Philosophus.

Aristoteles, vt Laërtius scribit.

Demosthenes.

Numa Pompilius.

Darius filius Histaspis Persarum 3. rex, ex equi hinnitu ad imperium peruenit, Babylonem recepit, mortuus hoc anno.

Cicero fons eloquentiæ, Romæ, proscriptus à Triumuiris & capite truncatus: Fuluia vxor Antonij linguam eius acu transfixit. Sed hoc obseruandum, quòd anno 49. in exilium eiectus, anno 56. proconsul Ciliciæ factus, qui anni sunt omnes climacterici.

Sallustius historiographus Romanus & capitalis inimicus Ciceronis, qui repudiatã eius vxorem duxit.

Cornel. Gallus Foroliuiensis poëta & orator eximius, sibi ipsi manus intulit.

Claudius ab Agrippina propria vxore veneno sublatus, vt filium Neronem Imperatorem efficeret,

ficeret, à quo tamen ipsa postea necata est.

Maria virgo mater Domini nostri Iesu Christi, secundum traditionem Eusebij.

Traianus Imperator vixit annos 63. mens. 9. dies 4.

Adrianus Cæsar aqua intercute ad Baias moritur.

Tiberius 2. Imperator.

Iohannes Baptista Montanus, Veronensi genere nobilis, medicorum sui temporis in Italia princeps, Teruntij in prædio suo moritur annum agens ———— *63.*

Cæsar Mauritius vnà cũ vxore ac liberis miserè à Phoca successore suo interfectus.

Venerabilis Beda, quem tamen auctor Speculi historiarum scribit mortuum esse anno ætatis 70, nonnulli 72.

Ludouicus Pius Caroli Magni filius mortu[illegible] est proximo post 63. anno.

Thomas Linacer medicus Anglus, [illegible] scriptis clarus, qui & Londini collegium fieri curauit: proximo post 63. anno etiam mortuus.

Sanctus Bernhardus anno & die 63. obijt, Claræuallis cœnobij primus Abbas.

Mahometes pseudopropheta, [illegible] nquam alij illum decessisse anno 40. v[illegible]nt.

Georgius Scanderbe[illegible] Castr[illegible] otus Epirotarum princeps clarus ob[illegible] ctorias contra Turcas.

Eber-

Eberhardus Schneppius D. Theologiæ trium linguarum.

Georgius M. ordinis Iohannitarum, cùm superasset annum 63. per mensem & 4. dies.

Sebastianus Müsterus Cosmographus professor Basiliensis peste infectus.

Ludouicus Bauarus Imperator paulo antè depositus à pontifice & electoribus cadens cũ equo, ex quo mortuus est.

Bernhardus Ziegelerus in equestri familia natus, theologiæ & Hebraicæ linguæ peritissimus.

Nicolaus Cusanus Cardinalis clarus tempore Friderici Cæsaris, Germanus, Rhetor, mathematicus, Philosophus, & trium linguarum peritus.

Hieronymus Alexander Cardinalis Brundusinus è Comitibus Landriæ, Hebraicè & Latine ... de loctus, abfuit tantùm 14. dies.

... artinus Lutherus.

... ilippus Melanchthon cùm complesset annos 63. dies totidem, moritur Witebergæ.

Philippus Landtgrauius Hassiæ dum contra Cæsarem Carolum arma moueret, captus, & postea à filio & Electore Mauritio liberatus in sua ditione pe...

Beatus ... henanu ... r doctissimus obijt Argentinæ æta ... tæ 6 ... ergo à climacterico parum abfuit.

Aeneas

Aeneas Siluius Senensis, postea ad pontificatum electus, dictus Pius secundus, mortuus annum ætatis agens 64. per aliquot menses annum climactericum 63. superauit.

Franciscus ab Halle nobilis Brunsuicensis, qui ingentes diuitias filiæ quæ Henrico Rantzouio nupsit, reliquit; & clarus propter multas magnorum principũ aduersitates & captiuitates fuit, quas superauit.

D. Nicolaus Reibeisen iurisconsultus, Caroli V. *Regis Ferdinandi, Archiepiscopi Saltzburgensis Consiliarius.*

Iacobus Sturmius sapientia & vitæ integritate & facundiæ splendore clarissimus.

D. Iustus Ionas senior contra quem scripsit Erasmus.

Georgius Spalatinus concionator in aula Ducis Saxoniæ electoris.

Philippus Cominæus eques Flandricus, qui historiam Ludouici XI. *eiusq. filij Caroli* VIII. *prudenter descripsit lingua Gallica.*

Petrus Martyr Vernelius Florentinus Theologus.

Dethleuus Bockwoldius Dominus in Wensin & Muggesfeld.

Auus, pater, ac mater Danielis Rantzouij belli ducis contra Ericum Regem Sueciæ, omnes periere hoc anno climacterico. Aui nomen erat

Anto-

Antonius, patris Gothscalcus.

Hieronymus Frobenius Typographus Basiliẽsis moritur anno ætatis 62. abfuit per aliquot menses à climacterico 63.

Similia exempla ex historijs & quotidiana vita colligi pòssunt, quamplurima; quæ vt ostendunt annos climactericos & enneaticos esse periculosos, ita eosdem ex cælestibus arcanis caussis dependere est manifestum, & nequaquã Epicureorum more cõtemnendi, aut reijciendi sunt. Sed quando instant, medici & astrologi consulendi, in omnibus actionibus prudentia adhibenda, temperantia in cibo & potu & in rebus necessarijs exercenda. Et postremò Deus immortalis ardentibus votis inuocandus, vt vitam nobis proroget; nos, nostráque omnia commendata sibi habeat, & in vera fide & inuocatione ad beatorum consortium traducat. Quanquam non tantum his annis, sed omni momento obnoxij sumus calamitatibus & morti, ad quæ omnia tòleranda, vt viros fortes & Christianos decet, semper parati esse debemus, scientes Deũ vitam nostram & longitudinem dierum esse.

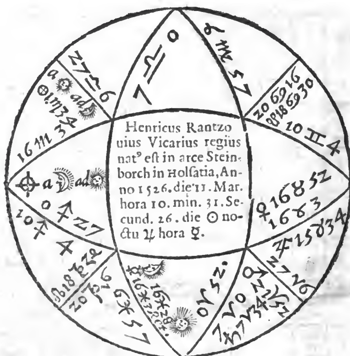
Adiectæ sunt hîc in fine duæ tabulæ annorum climactericorum & enneaticorum, quæ sunt collectæ ex 7. & 9. numero; ex quibus videre licet ad quos aspectus & domos ascendens & cæteri planetæ profectione his annis perueniunt.

Similiter his adiuncta est figura natiuitatis Henrici Rantzouij cum succincto iudicio, nuper à doctissimo viro D. Conrado Dasipodio Astrologo Argentinensi edita.

Numerus	Anni Climacterici		Aspectus in profectione	
1	7		☍ 7	dom.
2	14		2	dom.
3	21		△ 9	dom.
4	28		□ 4	dom.
5	35		✶ 11	dom.
6	42	ad	6	dom.
7	49		☌ 1	dom.
8	56		8	dom.
9	63		✶ 3	dom.
10	70		□ 10	dom.
11	77		△ 5	dom.
12	84		12	dom.
13	91		7 ☍	dom.

Numerus	Anni enneatici		Aspectus profectione	
1	9		△ 9	dom.
2	18		6	dom.
3	27		✶ 3	dom.
4	36		12	dom.
5	45	ad	△ 9	dom.
6	54		6	dom.
7	63		✶ 3	
8	72		12	dom.
9	81		△ 9	
10	90		6	dom.

☍ præcedēs cadit in decimam domum, nam ☽ fuit in 19. grad. ♍ supra terram.

Omnes planetæ sunt in planetarum exaltationibus: ergo honores.

1. ☉ in exaltatione excellentes honores atque dignitates largitur.

2. Duo Planetæ in proprijs domibus, faciunt illustrem & splendidam ac celebrem fortunam: & in maxima vitæ parte, & in suis actionibus felicem & fortunatum.

3. ♃ Naturalis significator religionis iunctus ♀ & ⚹ aspectu intuens ☽ & ☿: pietatis, ac veræ religionis, sinceritatis, modestiæ, & cæterarum virtutum studiosum reddunt.

4. ☿ In angulo dat alacritatem ingenij, literarum atque disciplinarum studium: imprimis verò rerum mathematicarum & naturalium.

5. ☌ ☿ &

5. ☌ ☿ & ☽ In quocunque fiat signo, excellentia facit ingenia, in quibus non tantum est indolis præstantia, sed & industria atque sagacitas eximia: sed Retrogradus ☿ actiones, non ingenium impedit.

6. ♂ Morborum significator calidas & siccas infirmitates corporis adfert.

7. ♃ Generalis significator diuitiarum in 7. ex coniugio diuitias durabiles per omne tempus vitæ largitur; præsertim cùm sit fortis & fortunatus.

8. Septima domus cum suis significatoribus bene constituta, feliciſſimum dat coniugium; præsertim cùm benefici Planetæ in 7. existentes sint felices & potentes; nobilem, diuitem, & opulentam atque bene moratam coniugem promittunt. & cùm ☽ intueantur aspectu benigno, concordiam & vnanimitatem coniugum largiuntur.

9. Itinerum significatores, promittunt itinera honorifica & ob res Iouiales, talésque actiones, & ad personas, vel propter personas regias instituta. ♂ in 5 cum ♄ in proprio signo, etsi hi in hoc loco solēt negare filios, tamen cùm ♂ sit Dominus natiuitatis Ascendentis & 5 domus, in sua triplicitate & termino fortis, dedit filios & datos seruabit, eruntque potentes: nam ♄ propter loci præstantiam 5. domus nihil mali perpetrare poterit, in domo ♂, circumdatus à ☉ & ♂.

Mors subitanea adueniet Rantzouio, cùm ☉ ♄ & ♂ sunt in signo violento & ☋ draconis in 8. domo cum stella violēta Herculc: Erit tamen longæuus, propterea quòd Hilech & Alcochoden sunt fortes, & Ascendentis & ☽ signa sunt humida, & satis humidi radicalis suppeditant nato. Dominus verò Ascendentis & Almuthen, scilicet per se feruens est, & feruidum signum domicilium proprium occupat, vnde æquali mensura natiuum calorem humido radicali proportionatum præbet; ita vt neque humoris redundantia calorem extinguat, neque consumi citò ab illo poſſit.

Minantur tamen illi astra mortem Anno Climacterico 56. profectio enim eius ascendentis peruenit ad octauam domum, & □ ☉ ♄. & ♂. & Lunæ quæ est Hilech ad oppositionem ☉ ♄. & ♂. Sed cùm directiones nō adeò sint malæ, (directio enim ascendentis à △ Martis ad □ Solis tendit) illum annum hunc superaturum spero.

☊ in propria domo. ♀ in propria domo.

☌ benigna ♃ & ♀ fortunarum in domo propria ♀ fortunæ.

✶ aſpectus ♀ & ♃ ad ☽ ex 7. Cardinali domo, in 4.

✶ aſpectus ♀ & ♃ ad ☿ locum ex 7. Cardinali domo in 4.

☌ ☿ & ☽ in 4. domo Cardinali.

☊ & Fidicula, in 2. domo.

☉ & ♄ ☌ in ♈ infortunata eſt: præterquam ☌, cætera omnia bona feliciáque ſunt. Directi & veloces ſunt omnes: excepto ☿ Retrogrado.

SEQVVNTVR VERSVS DE PLANETIS.

SATVRNVS.

Mortales odio infeſtans & peſte maligna,
Falcifer immiti deuorat ore ſenex.
Ora modis miris ſemper cui liuida pallent,
Inuidia huic cordi eſt ambitióque latens.
Turpis, iners animus, frigus ſub pectore torpet,
Adiuuat hæredē, vomere ſcindit humum.

IVPITER.

Vtilis affulget iucundo ſidere terris
Iupiter, vnde iuuans dicitur eſſe pater.
Iura, Magiſtratus, fora, templa tuetur & vrbes,
Iuſtitia clarus, conſilijſq́ viget.
Efficit hic magnis gratos, & amator honeſti,
Ex imo natos tollit ad alta gradu.

MARS.

Igneus ecce micat rubicundo lumine Mauors,
Pectus & accenſum feruida bilis agit.
Hunc iræ rabies, furor, arma ferocia, cædes,
Proditio, bellum, ſeditióque iuuant.
Sæpius apportat claram victoria famam,
Lites ex ſpolijs diſsidijſq́ facit.

SOL.

Sol oculus mundi, vitæ sol lucis & auctor
Lucens solus humo, nomina Solis habet.
Magnamimos, iustos, creat hic & sæpe superbos,
In solio regis collocat atque duces.
Longæuos facit hic & magno nomine claros,
Splendida fert Regum dona fauore potens.

VENVS.

Hæc Soli vicina Venus nitet aurea vultu,
Blanda, decens, formæ iura potētis habet:
Lætitiam, choreas, lusus amat, otia quærit:
Editus hac amor est, hac genitrice iocus.
Vere nouo gaudet, terram fecūdat & æquor,
Commoda dat thalami fœdera, dote beat.

MERCVRIVS.

Mercurius fertur breuibus leuis æthere gyris,
Inconstans, varius, nec statione manet:
Hic aciem ingenij, varias largitur & artes;
Dulcis & orator voce, poëta lyra est.
rcator bonus est; animi vim mobilis æquè
Applicat ille bonis, applicat ille malis.

LVNA.

Luna per humētes tenebras & cādida bigis
Luce micat fratris: corpora magna creat:
Herbosis habitat ripis, freta cærula ponti
Nauigat: extremo quærit in orbe domum.
Dat thalami socias, in regna ablegat & vrbes,
Insta-

Instabilis vitæ mutat & illa genus.

Hæc disticha singulorum planetarum domos, exaltationes & casus complectuntur. H.R.

Saturni domus est noctis caper, vrna diei,
Huic dolor est Aries, gloria libra, seni.
Iupiter arcitenentis habet cum Pisce sagittam,
Cui tamē in cancro sors bona, iniqua capro.
Sed Martis domus est Aries & Scorpio pugnax;
Húncq. caper tollit; cancer ad ima premit.
Sol habet hospitium sibi solus in æde Leonis,
Atque illi est Aries gloria, libra dolor.
At Venus in Tauro, libræq. per atria versat,
Piscibus exultat, Virgine pressa iacet.
Mercuriúsque habitat Geminorum in sede, triumphat
Virgine, & est mæstus Pisce adeunte caput.
Luna domum Cancri tenet: illam Taurus honorat,
At supra hanc versans Scorpio sorte premit.

MENSIVM LABORES H.R.

IANVARIVS.

Ianus vina bibit, crepitantíque assidet igni,
Et pingues carnes torret, edítque suum.
Annum præteritum claudit, reserátque futurum,

Sed venam ferro tangere, iure vetat.

ALITER.

Ianc biceps, anni finis, redeuntis origo,
Lætus ad igniuomum decoque parta focum.

FEBRVARIVS.

Indurat liquidas glacie Februarius vndas,
Frigeóque exclamat, ligna bipenne secat.
Excitat ad Venerem, mandátque incidere venam,
Sub glacie multos pisciculósque capit.

ALITER.

Qui Februo tibi nec pelles, nec ligna reseruas,
Falleris; hac currum, qua ratis ibat, ages.

MARTIVS.

Vomere scindit agros, noctésque diebus adæquat
Martius, ac veris tempora læta creat.
Balnea inire iubet, & nauibus æquora sulcat;
Ac vitem, frondes arboreásque putat.

ALITER.

Vomere scindit agros, noctesq́; diebus adæquat
Martius, & veris nuncia hirundo redit.

APRILIS.

Arboribus frondes, dat cãpis gramen Aprilis,
Perficit ac pleno munere veris opus.
Humores purgare iubet medicamine prauos,
Et celebrat Christi Paschata sacra gregis.

Aliter

Aliter.

Cana viret tellus, è frondibus induit arbor
Aprili gemmans eliciente decus.

MAIVS.

Maius habet flores, flauum facit inde butyrum,
Lætitiáque hilarat cuncta creata sua.
Venatu inuigilat, quo longas transigat horas,
Temperie superat tempora cuncta sua.

Aliter.

Salue ter felix ô Maie smaragdine, salue;
Temperie certant tempora nulla tibi.

IVNIVS.

Iunius ad sæui proficiscitur horrida Martis
Prælia, mellificat, fœnáque falce metit.
Crescentem segetem spicis exasperat, atque
Lanam ouium tondet, Solstitiúmque facit.

Aliter.

Iunius æstiuo, detonsa tempora lana
Defendas pecori solstitium iubeo.

IVLIVS.

Iulius ardenti Cane torridus arua perurit;
Et gelido nudos abluit amne viros.
Falce metit segetes, sequitur vestigia cerui,
Ac lepores fallit seu cane, siue plagis.

Aliter.

Sub brumam ne fortè pecus moriatur, Iuli
Prospicis, & curua gramina falce secas.

AVGVSTVS.

Auguſtus pyra dat, maturat poma calore;
Ad coitum ceruos ſollicitátque vagos.
Aeſtiferi Canis ardores hic terminat idem,
Atque operas finem meſsis habere facit.

Aliter.

Iam matureſcunt Auguſti munere fruges,
Cúmque amplo ſortem fænore reddit ager.

SEPTEMBER.

Stercore September ſterilem fæcundat agellum,
Proſciſſóque iacit ſemina lecta ſolo.
Maturas roſeo de palmite colligit vuas;
Noctem æquat luci, dulcia muſta coquit.

AVGVSTVS.

Auguſti Ceres eſt, Septembris munus Iacchus,
Vnde homines viuunt, nos duo perficimus.

OCTOBER.

Fr[illegible]oribus cælum magis intractabile reddit
October, ſtabula hinc cogit adire pecus.
[illegible]ribus fructus adimit, ſpoliátque decore,
Atque etiam cupidè turbida muſta bibit.

Aliter.

October muſtum calcatis exprimit vuis,
Et ſeret hæc anno quæ redeunte metat.

NOVEMBER.

Ligna vehit, mactátq. boues, & lætus ad ignem
Ebria Martini feſta Nouember agit.
Ad paſtum in ſiluam porcos compellit, & ipſe

Pin-

Pinguibus interea vescitur anseribus.

Aliter.

Autumnus quæcumque dedit, consumo Nouember;
Et pinguem hiberna glande trucido suem.

DECEMBER.

In niue persequitur vestigia pressa ferarum,
Abluit & calida membra December aqua.
Affert solstitium, celebrat cunabula Christi,
Et iugulat porcos, tribula dura ferit.

Aliter.

Haud auis, haud fera venanti deest vlla Decembri,
Quamuis ningat atrox & gelet vsque vadum.

Versus continentes diuisionem anni, mensium, dierum.

Absoluit cursum duodenis mensibus annus,
Quattuor hebdomadas mensis cōplectitur vnus,
Hebdomada est septem rursus distincta diebus,
Quæque dies constat viginti quatuor horis.
Attamen integris numeratus partibus annus,
Ter centum cum sexaginta quinque diebus
Perficitur: si sex tamen addas insuper horas,
Integer inde dies quarto fit quolibet anno;
Hinc bissextilis tum denique nascitur annus.

His comprehenduntur qualitates & proprietates anni. H. R.

Ver præbet flores, calidum ver feruet & humet:
Aestas sicca calet, formosa est messibus Aestas:
Musta dat & morbos Autumnus, siccat & alget.
Friget & humet Hiems glacie & niue flumina stringit.

Tetrastichon fertilitatem anni designans. H. R.

Mensis vbi fuerit Martis sub nube serenus,
Et contra pluuijs fetus Aprilis aquis:
Frigora si Maius secum trahat, aureus annus
Tunc tibi, & omnigenis fructibus vber erit.

His versibus comprehensi sunt mensium dies.

Iunius, Aprilis, Septẽber, & adde Nouẽbrem;
Hi denos ter habent, dinumerántque dies.
Hinc omnes reliquos menses ex ordine Iani,
Vnum & triginta quenque tenere ferunt.
Sed Februus tantùm viginti continet octo,
Ille bisextilis ni tamen annus erit.

Hi

Hi menses anni continent & signa in quibus Sol versatur: deinde Solstitia & Aequinoctia. H. R.

Martius atque Aries producunt tempora veris.
Aprilis secum tori fert cornua Tauri.
Florius adducit Geminorum sidera Maius.
Solstitium aestiuum Cancri fert I... e.
Quintilem mensem Leo feruidus igne p... rit
Augusto messes tecum trahis aurea Virgo.
Aequat September noctes examine Librae.
Scorpius O... brem pugnax iubet ire minacem.
Exerit Arcitenens medio sua signa Nouembri.
Solstitiúmq. affers hiemis Capricorne Decẽbri.
In medio Iani madidi stat sidus Aquari.
Procedunt duplices in Februa tempora Pisces.

AD LECTOREM THI PHILVS SYLVIVS.

VTCVNQVE me praestitisse arbitror... dide lector, ea quae titulus huius t... tractatus promittit. Si autem in describ... aut singula nomina seorsum sub ap... iuis... ligẽdo errauerim, aut forsitan numeros transposuerim, id festinationi meae potius, quàm negligentiae asscribas velim. Quod si etian inter hos, qui annis climactericis perierun...

no-

.ullos inuenies annotatos aliquo anno ...uos, in quem tamen eorum obitus non præcise incidit; certè nihilominus deprehēdes, illos plerumq. circa illum annū paulo antè, vel statim post defunctos esse. Quinetiam interdum diuersæ sunt historiarum sententiæ, de morte nonnullorum illustrium virorum. Sed tamen hic nihil huiusmodi annotatum est, quod non ex auctore vel historiographo aliquo probari queat. Hæc breuiter tibi significanda esse duxi, vtque meam operam in describendo ac edendo boni consulas, rogo. Si gratum tibi hunc laborem esse intellexero, breui alia maiora ex eadē bibliotheca Rantzouiana proferam. Vale.

Henrici Rantzouij encomion.

...nt tibi cum regum, tum publica cōmoda curæ,
Nec tamen Aonidum munera grata minus.
...egibus & patriæ pariter Musisq; placere,
Quod facis, humanum vincit id ingenium.

Aliud.

te Pierides; vobis Rantzouius heros
Inter opes lituos, inter & arma litat.

Aliud de familia Rantzouiana.

Hactenus ambiguo lis hæc sub iudice pendet,
Artibus

rtibus aut armis, láusne ferenda pric
ia Pallas litem hanc in gente dir
la his posse, cernere negat.
Cimbris non vlla vetustior ori
quæ n[illegible] ret im[illegible] ibus.

F I N I S.

Nihil habet hic tractatus contrarium fidei Catholicæ, quod æquum lectorem poſſet offendere; quod atteſtor

Waltherus vander Steeghen S. Theologiæ Licentiatus Canonicus Antwerpienſi

ITINERARIUM

BENIAMINI...